

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

**Personální skladba městské rady v Netolicích
ve druhé polovině 17. století**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vedoucí práce: doc. PhDr. Josef Hrdlička Ph.D

Autor práce: Markéta Voříšková

Studijní obor: Archivnictví

České Budějovice 2013

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci s názvem „Personální skladba městské rady v Netolicích v druhé polovině 17. století“ jsem zpracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 SB. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 10. května 2013

.....
Markéta Voříšková

Poděkování

Především bych tímto chtěla poděkovat vedoucímu své bakalářské práce doc. PhDr. Josefu Hrdličkovi Ph.D za odborné vedení a pomoc při psaní a závěrečné formální úpravě mé bakalářské práce a především za jeho trpělivost. Také bych zde chtěla poděkovat za ochotu a pomoc pracovníkům Státního okresního archivu v Prachaticích a pracovníkům Státního oblastního archivu v Třeboni.

ANOTACE

Jako hlavní téma své bakalářské práce jsem si zvolila personální složení a obnovy městské rady v Netolicích ve druhé polovině 17. Století. Toto téma jsem si zvolila především proto, že obnovám městských rad se doposud věnovalo jen málo studií a podle mého názoru je to jedna z nejdůležitějších složek fungování měst a obcí, proto by podle mého názoru neměla být opomíjena.

Ve své bakalářské práci se pokusím přiblížit historickou a politickou situaci v Netolicích. Poté se v následujících kapitolách zaměřím na rekonstrukci personální skladby městské rady v jihočeském městě Netolice ve druhé polovině 17. století. Hlavním pramenem pro práci mi posloužily především radní protokoly (manuály) netolické městské rady z let 1653 až 1700 uložené ve Státním okresním archivu Prachatice ve fondu Archiv města Netolice. Na základě jejich rozboru se budu zabývat strukturou netolické městské správy (městská rada, rychtář, obecní starší), kterou se s pomocí publikovaných rozprav pokusím komparovat se situací v jiných českých městech raného novověku. Následně se budu věnovat ceremoniálu voleb a obnov netolické městské rady a pokusím se zrekonstruovat její průběh se vším, co k této obnově v jihočeském městečku náleželo.

Poslední část mé bakalářské práce se bude týkat personálního složení netolické městské rady ve zvoleném časovém období. Výsledkem by se měla stát rekonstrukce skladby netolických politických elit, která se mi následně může stát „odrazovým můstkem“ k jejich podrobné profesní, sociální či majetkové analýze v další kvalifikační práci.

ANNOTATION

The topic of my bachelor thesis is the personnel composition and the recovery of the city council in Netolice in the seventeenth century because only few studies have been pursued on this topic. In my opinion it is one of the most important components of the operation of the towns and villages and it should not be ignored.

I am going to outline the historical and political situation and then I am going to reconstruct the personnel composition of the city council of the South Bohemian town Netolice in the second part of the seventeenth century. The main sources were mostly the councillor protocols of the city council from 1693 till 1700 saved in State City Archive Prachatice in the fund Archive of the town Netolice. I am going to deal with the structure of the city administration (the city council, the reeve, the village elder). I am going to compare it with the situation in other towns or cities in early modern age. Then I am going to deal with the ceremonial of the elections and recoveries of the city council and I am going to try to reconstruct its proces and everything that belonged to it.

The last part of my thesis concerns the compositin of the city council in chosen time period. The result should be the reconstruction of the composition of the political elites in Netolice which can become the “springboard“ to their detailed professional, social and property analysis in other qualifying thesis.

OBSAH

ÚVOD	7
1. HISTORIE MĚSTA	11
1.1. Město Netolice ve středověku	11
1.2. Město Netolice v novověku	15
1.2.1. Páni červené pětilisté růže	15
1.2.2. Město za vlády Eggenberků	17
2. STRUKTURA NETOLICKÉ MĚSTSKÉ SAMOSPRÁVY VE DRUHÉ POLOVINĚ 17. STOLETÍ	20
2.1. Primas	20
2.2. Městská rada, konšelé	23
2.3. Rychtář	29
2.4. Městská obec, obecní starší	34
2.5. Radní, městský písař	38
2.6. Ostatní úředníci	40
3. PRŮBĚH VOLEB A OBNOV NETOLICKÉ MĚSTSKÉ RADY	43
ZÁVĚR	47
SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY	48
Přílohy	
SEZNAMY RADNÍCH	50
OBRAZOVÉ PŘÍLOHY	84

ÚVOD

Tématem mé bakalářské práce je personální složení městské rady v Netolicích, její obnovy a částečně také sociální příslušnost jednotlivých členů ve druhé polovině 17. století, konkrétně mezi léty 1653 až 1700. Z hlediska množství dochovaných pramenů, především kompletních seznamů obnov městských rad, lze konstatovat, že těchto čtyřicet sedm let, které se staly hlavními prameny pro mou práci, představuje dostatečně reprezentativní vzorek, ze kterého je možno vyvodit velké množství nejrůznější závěrů a poznatků. Dostatečně vystihují fungování městské správy v Netolicích a v neposlední řadě rovněž vypovídají o samotných měšťanech působících v dříve zmiňovaném jihočeském městečku.

Myslím si, že je nutné zabývat se fungováním městských rad a jejich zázemím, abychom si mohli utvořit ucelený obraz o postavení a fungování měst v dřívější době. Doposud byl největší zájem historiků zaměřen na města královská, postupem času se do jejich badatelského zájmu začala pomalu ale jistě dostávat i města poddanská neboli vrchnostenská.¹ I přes narůstající zájem o toto téma se v českém prostředí této problematice doposud věnovalo jen málo badatelů.

Pozornost byla věnována především personálnímu a sociálnímu složení členů městských rad - sboru konšelů a obecních starších, tudíž i rychtářů a primasovi. V těchto pracích nebyla opomíjena ani volba a samotný akt renovace.² Znalosti z této oblasti správy jsou důležité pro utvoření celkového obrazu fungování města, pohledu na sociální složení obyvatel a jejich postavení na základě majetku a povolání. Tohoto tématu se také dotýkají publikované studie přibližující osoby, které se podílely na utváření politického a hospodářského života ve městě.³ V současné době se historici, kteří se zabývají především dějinami měst, snaží odpovídat i na otázky, z jakých vrstev obyvatel byla městská rada

---

¹ Marie MACKOVÁ, *Poddanská města v systému patrimoniální správy*, Ústí nad Orlicí 1996.

² Josef HRDLIČKA, *Otázky bez odpovědí aneb konsensuální ticho při obnovách městských rad v raně novověkých Čechách*, in: Václav BŮŽEK- Jaroslav DIBELKA (edd.), *Člověk a sociální skupina v raném novověku*, České Budějovice 2007 (= Opera historica 12), s. 187-220.

³ Jaroslav DOUŠA, *Městské rady v Plzni a na Starém Městě pražském v letech 1550-1650. Sociální složení rad v letech 1560-1590*, Sborník archivních prací (dále SAP) 32, 1982, s. 321-418; Olga FEJTOVÁ – Václav LEDVINKA – Jiří PEŠEK (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*, Praha 2002 (= Documenta Pragensia 21); Jaroslava MENDLOVÁ, *Rada Nového Města pražského v letech 1600-1650*, PSH 29, 1996, s. 59-106.

složena, někdy se objevují i otázky po vzdělání, povolání a majetku městských úředníků.⁴ V souvislosti s tímto tématem se objevují i studie a články zaměřující se na ustálení terminologie pro klasifikaci skupin jednotlivých obyvatel ve městě.⁵ Tato kvalifikační práce tedy bude zaměřena na personální složení městské rady v Netolicích. Okrajově nastíní rovněž sociální postavení netolických městských radních. Bude rozdělena do čtyř hlavních kapitol. První kapitola bude věnována historii města. Zaměřím se především na novověkou éru města Netolic, tedy na 16., 17. a 18. století. Novověkou částí dějin města se budu zabývat zcela záměrně, a to z toho důvodu, že je nejbližší k období, které jsem si zvolila jako podklad pro svou práci. K dějinám města Netolic bohužel existuje jen málo děl, ze kterých lze pro rekonstrukci historie města čerpat. Konkrétně se jedná o knihu Theodora Antla *Dějiny města Netolic*, která byla vydána již v roce 1903. Druhá kniha, která alespoň stručně vystihuje dobová hesla, spojená s městem, nese název *Netolice od A až do Ž*, jejímž autorem je Václav Starý, který dlouhá léta působil jako archivář v Prachaticích. Další knihou, ve které se nachází krátká zmínka o Netolicích, je publikace *Tisícileté Netolice*, která byla vydána městských národním výborem. Nejnovější knihou, která se soustředí na starší historii města, je dílo Jaromíra Beneše *Archeopark Netolice & Gabreta*, ovšem tato publikace je zaměřena především na místní přemyslovské hradiště, které bylo objeveno na vrchu Ján. Většina výše zmiňovaných publikací vznikla před mnoha lety a jsou to velice stručná díla. Pro rekonstrukci dějin města v novověku mi tedy posloužily i nevydané prameny, jako je městská pamětní kniha z let 1630 až 1848 a radní manuály.

Dějiny města Netolic se zabývá i celá řada menších článků, které má ve většině případů na svědomí Václav Starý. Ve svých člancích se soustředil především na dějiny cechů, které v Netolicích působily. Dalším jeho oblíbeným tématem byly významné rodiny žijící v Netolicích v dřívější době. V neposlední řadě se zabýval i přírodními katastrofami, které město postihly a neopomenul se zmínit i o fungování kata ve městě.⁶

---

⁴ J. DOUŠA, *Městské rady*, s. 326-335, 355-361.

⁵ O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity středověku a raného novověku. Jejich proměny, zázemí a kulturní profil*, Praha 2004 (= Documenta Pragensia 22).

⁶ Václav STARÝ, *K dějinám cechů v Netolicích*, Netolice 2, 1999, s. 1-2; TÝŽ, *František Gregora a Netolice*, Hraničář 7, ze dne 14. 2. 1992, s. 4; TÝŽ, *K rodokmenu Kudrnů v Netolicích*, Netolice 4, 2003, s. 4; TÝŽ, *Netolice a povodně*, Netolice 5, 2002, s. 6-7; TÝŽ, *Z historie města Netolice*, Netolice 3-4,4-5, 2005, s. 10-11; zde se především věnuje městskému soudu a katovi, který byl najímán ze sousedních měst; TÝŽ, *Netolické městské lázně a jejich lazebníci*, Netolice 3, 2000, s. 4;

Ve druhé kapitole se budu věnovat městské správě všeobecně, abych popsala situaci v českých městech v průběhu let, které ovlivnily složení a fungování městské rady ve většině měst a tedy i v Netolicích. Do této kapitoly jsem z velké části čerpala z knihy *Dějiny správy*, jejímiž autory jsou Z. Hledíková, J. Janák a J. Dobeš.

Třetí kapitola bude věnována personálnímu složení a fungování městské rady v Netolicích. Jako prameny ke zpracování této kapitoly mi posloužily především radní manuály (protokoly)⁷ města Netolice, které měly za úkol zaznamenávat průběh zasedání městských rad, a je proto díky nim možné rekonstruovat personální složení městských rad a dalších městských úřadů. Tyto radní manuály byly pomocnými městskými knihami, do kterých bylo zaznamenáváno jednání před konšely. Tato kapitola bude členěna do několika podkapitol zvláště věnovaných konšelům, obecním starším, purkmistrovi, rychtáři, městskému písaři a rovněž i pomocným městským úřadům. Pokusím se blíže charakterizovat volbu do úřadů, jejich povinnosti v úřadu, plat a částečně jejich sociální zázemí a s tím související vznik lokálních politických elit.⁸ Poté se pokusím své poznatky komparovat s již popsányi městskými radami, jejich fungováním a pravomocemi⁹ v Plzni a na Starém Městě pražském.¹⁰ Tato města jsem zvolila zcela záměrně, a to z toho důvodu, že tematika, které se ve své práci věnuji, je v těchto studiích zpracována podobným stylem. Ovšem této problematice se věnuje i řada dalších českých studií, které jsou především zaměřeny na fungování správních orgánů města, jejich kompetence a samozřejmě i na personální složení.¹¹ Jiné práce, které mají za své

TÝŽ, *Poprava Pavla Marchánka v Netolicích*, Netolice 7-8, 2005, s. 8-9; TÝŽ, *První právo na výroční trh dal Netolickým král Jiřík*, Listy Prachaticka ze dne 26. 3. 1998, s. 14.

⁷ Státní okresní archiv Prachatice (dále SOKA Prachatice), Archiv města Netolice (dále jen AM Netolice), inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁸ Martin NODL, *Elity v českých a moravských pozdně středověkých městech jako badatelský a interpretační problém*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity středověku a raného novověku. Jejich proměny, zázemí a kulturní profil*, Praha 2004 (= Documenta Pragensia 22), s. 23-50; O. FEJTOVÁ, *Měšťanské elity na Novém Městě pražském v 17. století a knižní kultura*, in: tamtéž, s. 159-174.

⁹ O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Osm set let*, Praha 2002 (= Documenta Pragensia 21).

¹⁰ J. DOUŠA, *Městské rady*.

¹¹ TÝŽ, *Poznámky k činnosti městských rad na Starém Městě pražském a v Plzni v letech 1547-1627 a k pobytu císaře Rudolfa II. v Plzni v letech 1599-1600*, s. 55-65; Hana JORDÁNKOVÁ – Ludmila SULITKOVÁ, *Kompetence brněnských radních v předbělohorské době. Porovnání se situací v*

hlavní téma městské rady se soustředí například na sociální postavení, úroveň vzdělanosti a náboženské vyznání jednotlivých členů městských rad.¹²

Ve čtvrté a zároveň poslední kapitole se budu věnovat průběhu renovace a všem náležitostem, které s touto obnovou souvisejí a lze je vysledovat z dochovaných pramenů. Šlo především o ritualizovaný postup při volbě a následném dosazení do úřadu a do jejich funkcí. Jako podklad pro tuto kapitolu využiji především radních manuálů, ve kterých jsou dochovány seznamy dosazovaných radních a rovněž jmenný seznam navrhovaných kandidátů do úřadu, tzv. vota. Tento seznam se v mnou sledovaném období dochoval jen pro rok 1655 a 1657. Pozornost obnovám městských rad byla věnována především v díle Josefa Hrdličky,¹³ samotnému personálnímu složení městské rady se ve své studii věnovala Věra Smolová¹⁴.

Součástí mé práce je rovněž příloha, které se skládá ze jmenných seznamů navržených a poté do úřadu dosazených konšelů a obecních starších, které jsou součástí radních manuálů.

Cílem mé práce tedy bude pokus o vytvoření celkového pohledu na městskou radu, její fungování a sociální složení v Netolicích ve druhé polovině 17. století. Písemné prameny, které mi sloužily k vypracování bakalářské práce, jsou uloženy ve Státním okresním archivu v Prachaticích ve fondu Archiv města Netolice a ve Státním oblastním archivu Třeboň ve fondu Velkostatek Netolice. Z větší části se jedná o prameny vnitroinstitucionálního charakteru.

---

dalších moravských královských městech, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*, s. 39-54; Marek ĎURČANSKÝ, *Obnovování městských rad v českých královských městech v letech 1624-1636*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*, s. 93-101.

¹² Jaroslava MENDELOVÁ, *Rady Nového a Starého města pražského v letech 1547-1602*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity*, s. 97-106; Petra BIŠKOVÁ, *Malostranské radní elity na přelomu 16. a 17. století*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity*, s. 107-116; Martin NODL, *Elity*, s. 23-50; Kateřina JÍŠOVÁ, *Novoměstské radní elity v 15. století*, in: tamtéž, s. 81-96; O. FEJTOVÁ, *Měšťanské elity na Novém Městě pražském v 17. století a knižní kultura*, in: tamtéž, s. 159-174.

¹³ J. HRDLIČKA, *Otázky*.

¹⁴ Věra SMOLOVÁ, *Rada Starého Města pražského v letech 1650-1715*, *Pražský sborník historický* 24, 1991, s. 5-37.

1. HISTORIE MĚSTA

V této části bakalářské práce bych chtěla nastínit historii města Netolice se zaměřením na 16., 17. a 18. století. I když není historie města mým hlavním tématem, myslím si, že zmínit historické události, které se vztahují k Netolicím, je nezbytné pro celkové vyznění práce. Také se v této kapitole budu věnovat jednotlivým vrchnostem, s kterými je nepochybně spojena celá správa města.

1.1. Město Netolice ve středověku

Město Netolice se nachází v malebné krajině v jižních Čech nedaleko šumavského podhůří a hranic s Německem, v nadmořské výšce 427 metrů, na cestě z Českých Budějovic do Prachatic mezi hustou rybníční sítí, která je pro jihočeský kraj typická. Hlavními staviteli těchto rybníků byli Josef Štěpánek Netolický (1460 – 1538) a Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan (1535 – 1604), kteří působili ve službách pánů z Rožmberka od druhé poloviny 15. století do konce 16. století.

Město zřejmě vzniklo jako trhová osada na Linecké stezce v podhradí kopce Svatý Ján. Na severu a východě protéká kolem města místní potok Rapačov, jenž se u Bavorovic a Hluboké nad Vltavou vlévá do Vltavy. Město leží v údolí obklopeném ze všech stran třemi kopci. Jedná se o Mužský vrch, Peklo a Ptáčník, jejichž výška dosahuje kolem pěti set metrů nad mořem.¹⁵

Vznik osady, v jejíž blízkosti vzniklo město Netolice, lze díky archeologickému nalezišti přemyslovského hradiště v osadě Svatý Ján, které náleží k Netolicím, datovat přibližně do 10. až 13. století. Jméno vrchu je spojováno s kostelem, který zde stával až do 18. století, kdy byl zrušen během josefínských reforem.¹⁶ Netolické hradiště bývá řazeno k přemyslovským správním střediskům jižních Čech spolu s Chýnovem a Práchní. K úpadku tohoto správního hradu došlo během 13. století, kdy se začala projevovat konkurence královských měst, jako byly České Budějovice.

O první písemnou zmínku o osadě Netolice se postaral Kosmas zápisem ve své kronice. Z jeho zápisů vyplývá, že osada Netolice byla známá již v 10. století, kdy zřejmě probíhala expanze přemyslovských knížat na území jižních Čech. Název města můžeme odvodit ze staroslovanského slova „toliti“, jehož význam byl „mírniti“. „Netolici“ by tedy

---

¹⁵ *Tisícileté Netolice*, Netolice 1970, s. 3.

¹⁶ Josef BENEŠ, *Archeopark Netolice & Gabreta*, Netolice 2008, s. 4.

mělo znamenat, že byly „nezkrocení“. Je zde pozorovatelná jistá podobnost se slovanskou větví Znetolici z devátého století.¹⁷

V průběhu 13. století nastal zlomový okamžik ve správním vývoji města. V důsledku správních změn na území českých přemyslovských knížat došlo roku 1263 ke změně majitele. Původně spadalo město pod královskou komoru, ale právě ve druhé polovině třináctého věku byl darován Boletický statek, jehož součástí byly i Netolice, klášteru Svaté trnové koruny, později nazývanému Zlatá Koruna. Rok 1284 se rovněž stal pro obyvatele Netolic významným. V tomto roce byla městu Václavem II. udělena výsada, podle které nesměli být měšťané hnáni před žádný jiný soud než soud kláštera ve Zlaté Koruně a soud královský. Kvetoucí obchod ve městě, který zde fungoval již po staletí, pomáhal neustálému rozkvětu a byl zřejmě i hlavní příčinou rozšíření města o novou část.¹⁸

Během následujících deseti století se zde vystřídalo několik významných českých i rakouských panovnických rodů, jako jsou již zmiňovaní Přemyslovci a jejich nástupci Rožmberkové, jejichž rod je neodmyslitelně spjat se zemskými úřady v českých zemích. Jako majitelé jihočeského panství je vystřídali Eggenberkové. V neposlední řadě do vývoje města zasáhli i Schwarzenberkové.

Význam města vzrostl již za vlády posledních Přemyslovců, kdy byly Netolice hlavním sídlem netolického kraje. Netolice byly také důležitým obchodním centrem na trase Linecké stezky z Lince do Prahy. Název Linecká stezka není zcela autentický, jedná se o cílové místo karavan, které odcházely z jihu české kotliny a jejichž cílem byl hornorakouský Linec nebo místa v jeho blízkém okolí. Linecká stezka sloužila jako obchodní spojnice mezi Čechami a rakouskými zeměmi, především Bavorskem. Trasu této stezky tvořila přirozená osa regionu od jihu k severu. První písemná zmínka o Linecké stezce pochází z roku 906 a její trasa vedla z Lince přes Vyšebrodský průsmyk, boletickým újezdem přímo do Netolic. Tato cesta je zmiňována v Kosmově kronice. Původně se jednalo o tzv. soumarskou stezku, která sloužila pro dopravu jedné z nejdůležitějších surovin, kterou byla sůl. Postupně se přes tuto trasu začaly dopravovat na velmožské dvory i jiné suroviny a potraviny, jakými byly převážně mořské ryby, víno, jižní ovoce, ale i zámořské koření, měď, plátno, kvalitní sukna a také hedvábí. Tato stezka, jak se může zdát, nefungovala pouze jako importní stezka, ale sloužila i k vývozu místních surovin a výrobků. Mezi ně patřilo především obilí, sýry, dobytek, slad,

---

¹⁷ Theodor ANTL, *Dějiny města Netolic*, Netolice 1903, s. 5.

¹⁸ Městský národní výbor v Netolicích, *Tisícileté Netolice*, 1970, s. 14-15.

pivo atd.¹⁹ Z let 1198 a 1215 máme o této stezce zmínky, ve kterých byla nazývána „*stará soumarská cesta*“ nebo „*stará cesta do Čech*“. Jelikož přes sousední město Prachatice vedla další zásobovací cesta „Zlatá stezka“, kudy se také dovážela v té době tak důležitá sůl, jsou zaznamenány rozsáhlé spory mezi Netolicemi a Prachaticemi ohledně práva na dovoz soli do českých zemí.²⁰

V návaznosti na Lineckou stezku se ve městě konaly každodenní dobytčí a koňské trhy, které pro město a jeho obyvatele znamenaly velký přínos týkající se majetku i navýšení životní úrovně. Se zvyšující se úrovní města spojenou s obchodem docházelo i k rozšíření města o novou část. Z blahobytu obyvatel lze usuzovat, že město bylo spravováno zodpovědně, zejména v hospodářské oblasti. První trh a jarmark Netolicím udělil král Jiří z Kunštátu a Poděbrad (1458-1471) v roce 1463, a to na den svatého Václava a čtyři dny po něm:²¹ „*Předřečenému městečku Netolic i také všechněm měšťanům v témž městečku obývajícíím danau [...] a naši královskou milostí dovolujeme trh i tauž jarmark na den svatého Václava každý rok, aby drželi a jarmark mívaly čtyři dni pořád zběhlé po svatém Václavě, tak aby vším právem užívali a užívati mohli. Všeckny velký jakož za obyčej jest v jiných všech našich městečkách království našeho českého.*“²²

Prostřednictvím těchto trhů, které se konaly na starém náměstí, město značně bohatlo. V polovině 14. století připadlo Netolické panství pánům červené pětিলisté růže, tedy Rožmberkům. K této změně majitele došlo v roce 1341, když král Jan Lucemburský (1296 – 1346) zastavil svůj majetek v netolickém kraji Rožmberkům. Prvním majitelem z tohoto rodu se tak stal Petr z Rožmberka (-1347). Propojení rodu Rožmberků s touto krajinou upevnil král Karel IV. roku 1349 jmenováním Jošta z Rožmberka a jeho bratrů výběřčími daní na tomto území.

Ke 14. století se vztahuje i první doklad o užití městské pečeti. V pečetním poli byla vyobrazena Panna Marie. Od tohoto vyobrazení se s největší pravděpodobností odvíjel i vznik podoby městského znaku. Tato pečeť byla podle pramenů užívána až do roku 1850.

---

¹⁹ Pavel FENCL, *Linecká stezka*, České Budějovice 2009, s. 8-14.

²⁰ František KUBŮ - Petr ZAVŘEL, *Historický vývoj Zlaté stezky: Absolutním vrcholem obchodu bylo šestnácté století za dob panování Rožmberků*. Listy Prachaticka 1995, roč. 3, č. 138, s. 12.

²¹ T. ANTL, *Dějiny*, s. 16.

²² SOkA Prachatice, AM Netolice, *Městská kniha pamětní, tzv. žlutá*, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 1.

Roku 1384 král Václav IV. potvrdil listinou darování Netolického panství do rukou kláštera ve Zlaté Koruně, čímž město fakticky změnilo majitele. Z proseb a žádostí obyvatel, kteří se ale začali obracet na majitele českokrumlovského panství, a tedy na Rožmberky, lze usuzovat, že právě je považovali za své skutečné pány, nikoliv Zlatou Korunu. Z listu datovaného k roku 1451, kdy opat Theodorik potvrdil starším pekařům privilegia, je však zřejmé, že Netolice právně stále náležely panství zlatokorunskému.²³

Na počátku 15. století se do oblasti tehdejšího Netolického panství, které se skládalo z Netolické a Lhenické rychty, rozšířilo husitství, které zapříčinilo i účast některých obyvatel na tažení Jana Žižky (1360 – 1420) na Zlatou Korunu. Účast netolických obyvatel na tažení proti klášteru mohla být vyvolána i dřívějšími spory o pozemkový majetek, které mezi sebou měli dlouhá léta netoličtí faráři a právě klášter ve Zlaté Koruně. Husitství zde bylo rozšířené ve velké míře, čemuž nasvědčuje i možnost svobodně užívat kostel svatého Václava utrakvistickými faráři až do počátku 17. století. O některých jménech obyvatel, kteří se této výpravy účastnili, se lze dočíst v popravčí knize pánů z Rožmberka.²⁴

Během 15. a 16. století došlo k rozvoji městských knih. Nejinak tomu bylo i v Netolicích. Jsou zde dochovány zlomky knihy sirotčí, přijatých měšťanů a kniha trhová na domy z let 1591-1626. Další dochované knihy pocházejí až ze 17. století a jsou jimi právě radní manuály, které se staly hlavním pramenem této kvalifikační práce. Také se zachovaly některé knihy účtů a samostatné knihy stavebních smluv. Z roku 1656 je zde zachována i církevní matrika, která sloužila pro zaznamenávání pokřtěných, oddaných i zemřelých. Tyto údaje jsou dovedeny až do roku 1900. Roku 1630 začala také být vedena městská kniha pamětní, která je dovedena až do roku 1848. V této pamětní knize jsou zpětně zaznamenané události, které se staly před rokem 1630, a to především listiny důležité pro město a jeho obyvatele.

Na počátku 15. století byl zlatokorunský klášter listinou sepsanou v Čáslavi zapsán Oldřichu z Rožmberka za prokázané služby. O několik let později to bylo znovu stvrzeno a Oldřich a jeho dědicové se stali doživotními držiteli těchto statků. Ovšem zanedlouho musela nová vrchnost čelit sporu mezi Netolicemi a Prachaticemi o solné sklady a silnici z Pasova přes Netolice, díky které Prachatice přicházely o zisky. Netolicím bylo nakázáno využívat staré stezky přes Prachatice, ale netoličtí tohoto královského rozkazu nedbali, čímž vznikl

---

²³ Tamtéž, s. 9-10.

²⁴ František MAREŠ, *Popravčí kniha pánův z Rožmberka*. Praha 1878; Adolf KALNÝ (ed.), *Popravčí kniha pánův z Rožmberka*, Třeboň 1993.

dlouholetý spor.²⁵ Spor o sůl nebyl jediným problémem, kterému museli Rožmberkové na svém panství čelit. Dalším problémem byl Jindřich Roubík, který na rožmberském panství plenil a přivlastňoval si některé města, mezi které patřily i Netolice. Správu nad městem předal svému otci Oldřichovi, aby se mohl dále věnovat plenění panství Helfenburského, které rovněž spadalo pod správu rodu červené pětিলisté růže. Tento spor vyřešil jednáním s králem až Bohuslav ze Švamberka, jako správce rožmberského majetku za nezletilé bratry Voka, Petra a Oldřicha. Roku 1493 byl vydán list v Budíně, který postoupil rožmberským dědicům vrchní královské právo nad klášterním majetkem.²⁶ Tak tedy začala nová éra města.

1.2. Město Netolice v novověku

1.2.1. Páni červené pětिलisté růže

Netolice byly tedy od roku 1493 až do 1611, kdy zemřel poslední z rodu Petr Vok, nepřetržitě v držení Rožmberků, kteří byli vystřídáni pány z Eggenberka.

S konečnou platností město Netolice s okolními vesnicemi Hrbov, Hořkovice, Chrást'any, Chvalovice, Lužice, Mahouš, Mokrá, Ročovice, Sedlovice, Třebánek, Třebánice, Zvířetice a Žitná připadlo pánům z Rožmberka v roce 1513, jak bylo učiněno listinou krále Vladislava. Roku 1544 Netoličtí obdrželi od císaře Ferdinanda právo na výroční jarmark, druhý v pořadí, a to na den svatého Jana Křtitele.²⁷

Hned roku 1495 Petr z Rožmberka netolickým udělil výsadu svobodného nakládání se svým majetkem, kterou jim roku 1576 potvrdil Vilém z Rožmberka: „*Na takový ovšem způsob, aby všichni obyvatelé téhož města našeho Netolic, obojího pohlaví, všecken svůj statek a zboží mohovitý i nemohovitý, kterýmž by jmény mohlo jmenováno bejti, kterěz mají, aneb míti by mohli, svobodně prodati, dáti, odkázati o něm kšaftovati všecken pos[po]lu nebo rozdílně a to za zdravého života, neb na smrtelné posteli komuž by a kdo by kolivěk chtěli.*“²⁸

V těchto letech rovněž vyvrcholil spor o sůl zmiňovaný v předešlé kapitole. Jelikož netoličtí dále pokračovali v obchodu se solí a na rozkaz používat starou cestu přes Prachatice nedbali, měly být v roce 1548 stezky k Netolicům zasekány, a to na příkaz arciknížete Ferdinanda. I přesto jsou v pramenech známky toho, že se městu dál vedlo v celku dobře.

---

²⁵ *Tisícileté Netolice*, s. 21.

²⁶ Tamtéž, s. 23.

²⁷ T. ANTL, *Dějiny* s. 23, 28.

²⁸ Viz příloha, SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 28-29.

Dokladem toho by se mohlo jevit i to, že si Netolice mohly dovolit koupit Slouně od Viléma z Rožmberka. V těchto letech byla rovněž vydána podrobná nařízení o šenku piva, instrukce učitelům, faráři i různá opatření škodám na polích.²⁹ Většina těchto nařízení byla zapsána do pamětní knihy města Netolic.

V roce 1579 Vilém z Rožmberka zakoupil od Diviše Malovce k Netolicím ještě statek Libějice s Malovicemi a Nestánicemi. Během těchto let, kdy Netolická a Lhenická rychta patřila Rožmberkům, zde byl vystavěn renesanční lovecký letohrádek Kratochvíle, obklopený oborou vytvořenou z okolních obcí, které byly kvůli této oboře zrušeny. Na počátku 16. století zde byl pouze dvůr, který věnoval Vilém z Rožmberka Jakubu Krčínovi z Jelčan, který si zde vystavěl tvrz „Nový Leptáč“ obklopenou velkou loveckou oborou. Koncem sedmdesátých let 16. století tvrz opět přešla do rukou rožmberského rodu, jelikož ji s Jakubem Krčínem směnili za Sedlčany. Noví pánové započali renesanční přestavbu tvrze, která dala vzniknout nynější podobě zámku Kratochvíle. Na výstavbě zámku se podílel italský stavitel Baldassar Maggi z Arogna (1550 – 1619), kterého si sem pozval Vilém z Rožmberka. Jako předloha pro úpravu zámku zřejmě sloužila vila Farnesiny Baltazara Peruzziho v Římě.³⁰

Dalším zlomovým okamžikem pro město se stal rok 1592, kdy zemřel Vilém z Rožmberka a jeho nástupcem se stal jeho bratr Petr, o kterém bylo známo, že nepatří mezi katolíky. Od roku 1595 bylo veřejně v Netolicích přisluhováno pod obojí, čehož jsou dokladem i četné náhrobní kameny dochované na zdejším hřbitově.³¹

Důležitou listinu obdrželo město Netolice a jeho obyvatelé od Petra Voka z Rožmberka 14. listopadu 1596. Touto listinou jim rožmberský vladař potvrdil veškeré dříve udělené výsady a privilegia, mezi něž patřilo svobodné spravování města bez větších zásahů vrchnosti, svobodné stěhování a přijímání zachovalých osob v sousedství. Zpět jim byly vráceny i výsady k vaření pšeničného a ječného piva, s čímž bylo spojeno i právo na vyvážení piva do sousedních vesnic proti zaplacení určité sumy za každý větel vyvezeného piva do vrchnostenské pokladny. Také jim byla poskytnuta náhrada za zábor pozemků v blízkosti obory u zámku Kratochvíle. Dále jim bylo potvrzeno právo jarmarků a týdenního trhu a také právo, že žádný Žid si ve městě nesmí zakoupit žádné obydlí.³²

---

²⁹ *Tisícileté Netolice*, s. 25.

³⁰ Rudolf HAMPL, *Od Zlaté stezky, Kratochvíle*, roč. 2, č. 5, s 66-69; Jarmila KRČÁLOVÁ, *Renesanční stavby B. Maggiho v Čechách a na Moravě*, Praha 1986 s. 30-38.

³¹ *Tisícileté Netolic*, s. 25.

³² T. ANTL, *Dějiny*, s. 33.

Roku 1601 obdržel netolické panství od Petra Voka z Rožmberka císař Rudolf II., čímž fakticky přestaly i návštěvy Petra Voka na Kratochvíli. Petr Vok se pak usídlil v Třeboni.³³ V roce 1611 se město stalo obětí vpádu Pasovských, kteří zde drancovali. Během stavovské války proti císaři bylo město vypáleno armádou vedenou generálem Dampierrem. Stalo se tak v důsledku pobytu části Mansfeldovy posádky ve městě, která měla za úkol krýt Mansfeldovu armádu přesouvající se z Plzně do Českých Budějovic. Bez jakýchkoliv předešlých náznaků se císařská armáda vedená Karlem Longuevailem Buquoyem a generálem Dampierrem obrátila proti městu a požadovala kapitulaci, ke které ovšem nedošlo. Následoval útok císařských, který zlikvidoval celou posádku a některé obyvatele města. Spolu s tím císařští vojáci vydrancovali a následně vypálili netolické domy. To znamenalo pro město a jeho obyvatele velký úpadek, ze kterého se vzpamatovali několik let.³⁴

Velitel císařské armády Karel Longueval Buquoy poslal 8. června 1619 jeden z oddílů své armády, aby vyhnala Mansfeldovu posádku čítající okolo šedesáti mužů z Netolic. Došlo ke krvavému střetnutí a císařská armáda byla s četnými zraněními zahnána zpět. Pomsta na sebe nenechala dlouho čekat a dne 11. června vytáhl Buquoy s celou svou armádou proti Netolicím. Střetl se s hrabětem z Mansfeldu, který se právě chystal připojit ke stavovskému vojsku ležícímu u Českých Budějovic. Toto střetnutí bylo opět velmi krvavé a Mansfeld byl zcela poražen. V důsledku tohoto vítězství učinil císařský generál Dampier 15. června útok na Netolice, které dobyl, vypálil a mnoho obyvatel bylo usmrceno. S největší pravděpodobností se dá mluvit o nejhorším dnu v dějinách města. Většina obyvatel, která nebyla usmrcena, přišla o střechu nad hlavou a místo pro vykonávání svého řemesla.³⁵

1.2.2. Město za vlády Eggenberků.

Císař Ferdinand II. ve třicátých letech 17. století daroval celé panství Janu Oldřichu z Eggenberka (1568 – 1634). Darovací listina byla vyhotovena roku 1628 a Jan Oldřich správu nad panstvím předal do rukou svého syna Jana Antonína z Eggenberka. Eggenberkové byli významným jihočeským šlechtickým rodem pocházejícím ze Štýrska. První zmínka o tomto rodu v souvislosti s Netolicemi se vztahuje k roku 1622, kdy toto město bylo darováno spolu s Českým Krumlovem a Prachaticemi Janu Oldřichu z Eggenberka. Jan Oldřich z

---

³³ Anna KUBÍKOVÁ, *Prodej českokrumlovského panství císaři Rudolfovi II. a přestěhování rožmberského archivu do Třeboně*, Archivum Trebonense 2002, s. 3-13.

³⁴ *Tisícileté Netolice*, s. 3.

³⁵ T. ANTL, *Dějiny*, s. 108.

Eggenberka se narodil ve druhé polovině 16. století, již v mládí se z něho stal katolík a to především kvůli své kariéře. Tato změna mu dopomohla k tomu, aby se na konci devadesátých let dostal na dvůr arcivévody Ferdinanda Štýrského, kde se z něj stal prezident dvorské komory. Rovněž Jan Oldřich z Eggenberka přispěl ke zvolení Ferdinanda Štýrského císařem, a také se na něho mohl spolehnout i v době českého stavovského povstání. Za tuto věrnou službu byl tedy Jan Oldřich z Eggenberka odměněn krumlovským panstvím, pod které spadaly Netolice. Centrem toho panství se tedy stal Český Krumlov. Noví majitelé zde setrvali téměř století, než byli vystřídáni rodem Schwarzenberků.

Za vlády pánů z Eggenberka dostalo město prostor na to, aby se vzpamatovalo z třicetileté války, kterou bylo jako většina měst postiženo. Na počátku roku 1648 město dokonce začalo i s opravami kostela Nanebevzetí Panny Marie, ale ty byly přerušeny vpádem švédských vojsk pod velením generála Wittenberga. Město se tedy opět stalo obětí řádění armády a bylo vypleněno. Byl zajat i tehdejší primas, který musel být měšťany posléze vyplacen.³⁶

Po smrti Jana Antonína z Eggenberka nastal spor o dědictví, který byl vyřešen až když se panství ujal Jan Kristián z Eggenberka v roce 1655. V této době byl hejtmanem panství Pavel Špinka z Helfentálu, který se později stal členem městské rady. V následujících letech byla vydána nová nařízení, která pevně stanovovala platy farářů a kantorů působících ve městě a rovněž byl zakoupen Benýdkovský statek s pivovarem, o čemž se lze dočíst rovněž v městské pamětní knize.

Roku 1663 zasáhla Netolice velká povodeň, která protrhla hráz několika rybníků, což znamenalo pro město velkou tragédii, při které došlo i k zničení některých písemných památek města. Voda strhla několik domů a poničila i samotný mlýn pod hrází. Toto neštěstí zavinili porybní, kteří zanedbali svoji práci a raději se věnovali zahálce a pijáctví. Situace byla podrobněji popsána v pamětní knize města.³⁷

V sedmdesátých letech 17. století byl v Netolicích zřízen vikariát s působností na fary v Bavorově, Bílsku, Bohumilicích, Chelčicích, Hůrce, Křtěnově, Lažišti, Lhenicích, Myšenci, Němčicích, Prachaticích, Vimperku, Vlachově Březí, Vodňanech, Volarech a Záblatí. Takto tomu bylo až do roku 1785, kdy byla v Českých Budějovicích zřízena diecéze s působností na Netolický vikariát.

---

³⁶ Městský národní výbor v Netolicích, *Tisícileté Netolice*, 1970, s. 26.

³⁷ SOkA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160, fol. 128.

Posledním majitelem města z rodu Eggenberků byl Jan Kristián (1641 – 1710), který se roku 1666 oženil s Marií Arnoštkou (1649 – 1719), dcerou Jana Adolfa ze Schwarzenberku. Jejich manželství bylo bohužel bezdětné a proto roku 1710, kdy Jan Kristián zemřel, Netolické panství přešlo do rukou jeho manželky a tedy i do rukou Schwarzenberků.³⁸ Po smrti Marie Arnoštky se stal právoplatným dědicem a majitelem panství synovec Adam František ze Schwarzenberku. Schwarzenberkové se tedy stali dědici celého krumlovského panství, ke kterému náleželo i panství Netolické a mimo jiné Chýnov, Orlík, Vimperk, Volary a Zvíkov.

S novým rodem došlo i ke změně úředního jazyka, kterým spolu s češtinou byla němčina. Za vlády Schwarzenberků došlo i ke vzniku množství různorodých soupisů, například nechali vytvořit soupis všech realit, soupis právovárečných domů atd. Jen pro zajímavost, v první polovině 18. století zde Ferdinand ze Schwarzenberku také zavedl chov švýcarského hovězího skotu.

Doba jejich panování byla svědkem rozporu mezi císařovnou Marií Terezií a Karlem Albertem Bavorským o českou korunu, který se dotkl i Netolic. V roce 1742 zde byl ve spojení s válkou o českou korunu ubytován královský pěší pluk Baden. Schwarzenberkové se zde jako vladaři udrželi až do čtyřicátých let 20. století, kdy jejich majetek přešel do vlastnictví státu.³⁹

---

³⁸ Tamtéž, s. 38.

³⁹ Josef JELÍNEK, *Schwarzenbergové v jižních Čechách*, Hraničář 1993, roč. 38, č. 21, s. 7; Jiří ZÁLOHA, *Eggenberské dědictví*, s. 10-14.

2. STRUKTURA NETOLICKÉ MĚSTSKÉ SAMOSPRÁVY VE DRUHÉ POLOVINĚ 17. STOLETÍ

Ve třetí kapitole bych se chtěla věnovat jednotlivým úřadům netolické městské správy. Jako ve většině českých měst se obnova městské rady v Netolicích konala na základě jistých pravidel a nařízení. K renovaci městské rady, rychtáře a obecních starších docházelo zpravidla v pravidelných intervalech, do kterých zasahovaly různé nepřízně osudu, jako byly v té době časté požáry a povodně, které neumožňovaly provedení nové volby. Samotný akt byl provázen různými doprovodnými ceremonii.

2.1 Primas

Všeobecně byl úřad primase částečně spjat s funkcí purkmistra, jelikož se jednalo o „prvního purkmistra v radě“. Rovněž volba a dosazování do úřadu primase probíhalo při renovaci (obnově) městské rady. Primas byl do své funkce volen z dvanáctičlenného konšelského sboru. Nejstarší u nás doložená funkce primátora pocházela z roku 1281 a jednalo se o Litoměřice a Znojmo. S větší pravidelností se s tímto úřadem setkáváme až v průběhu 14. století.⁴⁰

Ve vykonávání úřadu purkmistra se postupně vystřídal všech dvanáct zvolených obecních starších. Interval pro střídání byl závislý na počtu konšelů ve městě, ale zpravidla byl stanoven na čtyři týdny, jednalo-li se o dvanáct konšelů. Z tohoto důvodu jeden z nich musel tento úřad zastávat dvakrát do roka; právě ten byl označován jako primas neboli primátor. Toto označování se používalo zejména k tomu, aby bylo jasno, který z nich vykonával úřad purkmistra dvakrát během jednoho úřadujícího období.⁴¹

Tento model byl využíván i v městské radě v Netolicích. Zpravidla byl primasem zvolen ten konšel, který měl nejvíce zkušeností s řízením města, což je pozorovatelné na seznamech obnov dochovaných k těmto létům. Primasem v Netolicích se vždy stala osoba, která již několik let předtím byla součástí konšelského úřadu. Ve většině případů tato osoba figurovala na volebních seznamech hned za primasem a měla mít tedy teoretické zkušenosti s tímto úřadem. Jako doklad může sloužit i to, že Jiří Neuhausler byl členem konšelského úřadu od roku 1653 až do roku 1687 a jen pětkrát byl v úřadu primase vystřídán někým jiným.

---

⁴⁰ J. JANÁK - Z. HLEDÍKOVÁ - J. DOBEŠ, *Dějiny správy*, s. 219.

⁴¹ Tamtéž, s. 219.

V případě, že došlo k tomu, že funkci primase zastával někdo jiný, byl vždy Jiří Neuhauser hned na druhém místě za současným primasem.⁴²

V radních protokolech jsou vedeny i jednotlivé záznamy o tom, jak úřad purkmistra během roku přecházel z jednoho konšela na druhého. Ovšem tyto záznamy se nedochovaly ke každému předání úřadu a jsou spíše výjimkou. Proto lze jen těžko usuzovat, zda docházelo k pravidelnému střídání všech konšelů nebo se střídali jen konšelé z první poloviny či třetiny seznamu. Nelze tedy s jistotou tvrdit ani to, že se pravidelně střídali po čtyřech týdnech, jak tomu mělo podle Koldínova městského zákoníku být. Z ojedinělého záznamu, který se v dochovaných pramenech k tomuto střídání konšelů podařilo nalézt, si můžeme udělat představu o tom, jak přibližně takovéto zápisy o střídání ve funkci vypadaly: „*Purkmisterský úřad přechází z Jana Dvořáka na Ondřeje Kuneše.*“⁴³ Ovšem ve spojení s těmito seznamy lze s jistotou tvrdit, že vždy, když byl úřad předáván, bylo dodržováno pořadí konšelů, v jakém byli při obnově jmenováni, a vždy přešel úřad na následujícího konšela.

Střídání konšelů v úřadu purkmistra bylo také ovlivněno tím, že k obnovám nedocházelo pravidelně každý rok a ve stejnou roční dobu, jak tomu mělo správně být. Volební období byla různě dlouhá a ne vždy měla dostatečný počet dnů, aby mohlo dojít ke spravedlivému vystřídaní všech dvanácti konšelů. Z toho důvodu se tedy mohlo stát, předpokládáme-li, že ke střídání docházelo pravidelně, že konšelé v horní polovině seznamu zastávali úřad purkmistra třikrát a v dolní polovině jen dvakrát.

Na činnost netolického purkmistra dohlíželi obecní starší a on se naopak stal kontrolním orgánem pro ostatní městské úřady. Mezi jeho povinnosti mimo jiné spadalo i řízení jednání městské rady. V jeho pravomoci bylo také potrestání člena rady pokutou za to, že se nedostavil k jednání bez jakékoliv omluvy: „*Kdo by na rathaus nešel, léta Páně 1572 v pátek u vigilií Všech svatých snešení obecního úřadu, kdo by svévolně bez opovědi po obec nyní do rady nepřišel z konšelů, tomu nadíti pan purkmistr, když od rathauzu a odtud nemá jíti bez pokuty 2 grošů až položí.*“⁴⁴

Primas tedy v nejvyšším postavení ve vedení města vystřídal rychtáře a stal se místo něj „nejmocnější“ a nejváženější osobou ve městě. Úřad primase byl rovněž ohodnocen platem a různými naturálními dárkami. Každá takováto osoba měla podle zápisu v kronice města Netolic z let 1630-1848 dostávat po dvou sudech bílého piva, ovšem kolikrát ročně se

---

⁴² SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁴³ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 180, sign. II 170.

⁴⁴ Tamtéž.

tak dělo, není ze zápisu jasné. Jako primas měl také stálý roční plat v naturáliích – jednalo se především o bílé, staré a řídké pivo a s tím související dávky mlata. Také mu šly speciální odměny z jarmarků a od sladovníků v podobě několika džberů světlého a starého piva. S tím byla spojena i peněžní odměna ve výši tří krejcarů.⁴⁵

V úřadu primase se v Netolicích vystřídalo mezi léty 1653 až 1700 celkem sedm měšťanů. Jednalo se o Jiřího Neuhausera, Václava Pacovského, Jana Plevku, Řehoře Pátka, Daniela Neuhausera, Pavla Špinku a Jana Mollera. Ze seznamů obnov je patrné, že rodina Neuhauserů měla na chod správy a život v Netolicích velký vliv. V průběhu padesáti let jen v osmi obnovách figuruje jméno jiného radního, kterému se podařilo nahradit člena rodiny Neuhauserů. Z výše zmiňovaných záznamů k obnovám městské rady vyplývá, že rodina Neuhauserů vykonávala úřad primase téměř s doživotní a dědičnou platností. Z tohoto výsadního postavení byli odsunuti jen v letech 1658, 1659, 1661, 1676. Poté došlo ke změnám na pozici primase až ve čtyřech obnovách na konci 17. století, kdy se na místa konšelů dostává více osob, které dříve byly mezi staršími obecními a rodinu Neuhauserů odsunuly do pozadí.

Jiří Neuhauser byl do úřadu jmenován celkem dvacetkrát, což jistě stojí za povšimnutí, jelikož ostatní konšelé, kteří úřad primase zastávali mezi léty 1653 až 1690, setrvali v úřadu maximálně na dvě funkční období. Jedinému, komu se podařilo zastávat úřad primase, když byl součástí rady člen rodiny Neuhauserů, byl Jan Plevka, který byl v úřadu dvakrát, a to mezi léty 1659-1662. Další dva konšelé, kterým se podařilo na chvíli v úřadu vystřídat Jiřího Neuhausera, byli Václav Pacovský, který byl zvolen při obnově v roce 1658. Toto volební období ale trvalo pouze rok. Druhým byl Řehoř Pátek, který se stal primasem v roce 1676. I jeho volební období bylo rovněž jen jednorozční. V následujících letech opět úřad primase zastával Jiří Neuhaus, a to až do roku 1688, kdy byl vystřídán dalším členem rodiny Neuhauserů, Danielem. Ovšem Daniel Neuhauser zřejmě nebyl tak silnou osobností jako jeho předchůdce, a proto na začátku devadesátých let došlo ke změně. Do počátku osmnáctého století se v úřadu primase vystřídaly dvě osobnosti: Pavel Špinka mezi léty 1695 až 1698 a Jan Moller, který úřadoval od roku 1699.

Jak je patrné z následujících tabulek, rodina Neuhauserů měla téměř výsadní postavení mezi řezníky ve městě, jelikož ze své funkce mohla celý tento obchod ovládat. Co se týká sociálního postavení primase v Netolicích v letech 1653 až 1700, nepodařilo se u všech sedmi konšelů dohledat jejich povolání, zdroj jejich příjmů ani rozsah jejich majetku.

---

⁴⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 160.

Jiří Neuhauszer byl majitelem jedné usedlosti a padesáti kusů dobytka. Tento počet je zřejmě odrazem jeho povolání, jelikož ostatní měšťané, kteří byli v průběhu těchto let primasem, disponovali pouze dobytkem do počtu deseti kusů a také byli majiteli jedné usedlosti.⁴⁶

Podobná situace byla rovněž i na Starém Městě pražském, kde v 17. století v průběhu pětadesáti let došlo k vystřídání primase jen v případě úmrtí, a tento akt zde byl tedy považován pouze za formalitu.⁴⁷

PRIMAS	VE FUNKCI	ZVOLEN V LETECH	POVOLÁNÍ
Jiří Neuhauszer	20x	1653,4,5,7,1662,3,6,8, 1670,1,3,5,7,8,1681, 2,4,5,6,7	řezník
Václav Pacovský	1x	1658	nepodařilo se zjistit
Jan Plevka	2x	1659,1661	švec
Řehoř Pátek	1x	1676	tkadlec
Daniel Neuhauszer	1x	1688	řezník
Pavel Špínka	2x	1695,1697	nepodařilo se zjistit
Jan Moller	2x	1699,1700	nepodařilo se zjistit

2.2 Městská rada, konšelé

Složení městské rady v jejích počátcích bylo, co se týká personální skladby, téměř totožné se sborem přísedících. Sbor přísedících byl součástí samosprávného prvku ve městech téměř od vzniku správy měst. Terminologie byla ve starší době rozdílná, přísedící byli iurati a konšelé neboli consules. K rozlišení těchto dvou pojmů došlo v průběhu 13. století spolu s částečným úpadkem soudnictví ve městech.⁴⁸

V pramenech, ze kterých jsem čerpala do své práce, se objevuje převážně označení konšelé nebo pouze souhrnné označením pro všech dvanáct konšelů „*velká rada*“, případně „*úřad*“ nebo „*purkmistr a rada města Netolic*“.⁴⁹

⁴⁶ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁴⁷ V. SMOLOVÁ - *Rada*, s. 8-9.

⁴⁸ J. JANÁK - Z. HLEDÍKOVÁ - J. DOBEŠ, *Dějiny správy*, s. 219.

⁴⁹ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

V těchto letech tedy proběhlo rozdělení soudních a správních funkcí sboru, což dalo podnět vzniku městské rady jako samostatného orgánu. Tento proces ve městech býval zpravidla ukončen žádostí města o stavbu vlastní radnice, ovšem ne ve všech městech tento proces proběhl stejně rychle.⁵⁰ Z počátku se rada zpravidla scházela při nepravidelných neveřejných ranních schůzkách. Řešily se zde především záležitosti týkající se městského života, jako bylo přijímání nových obyvatel města, důchodů a jmění. Tyto schůze se původně konaly v domech konšelů, s pozdějšími výstavbami radnic zásadně na radnicích. Usnesení městské rady a městské statuty se staly závazné pro město a jejich pole působnosti bylo velice široké. Statuty především zasahovaly do oblasti veřejného pořádku, týkaly se požárních hlídek, stanovení pořádkových hlídek, které měly na starost dohled nad dodržováním vydaných nařízení a také nošení zbraní.⁵¹

K hlavní náplni práce konšelů patřilo bezpochyby soudnictví. Radní soudnictví se vyvíjelo velice pomalu v návaznosti na to, že si stále pevnou pozici udržovaly soudy zahájené v oblasti majetkoprávních záležitostí, kde veřejné jednání zaručovalo platnost díky svědectví přítomných měšťanů. U neveřejných maniloquií byli svědci nahrazeni kvalifikovanými svědky a výsledky řízení byly zapisovány do knih.⁵²

Rada města se stala nejdůležitějším správním orgánem i v Netolicích. Ve druhé polovině 17. století měla vždy dvanáct členů. Vždy bylo obsazeno všech dvanáct míst, výjimka nastala pouze tehdy, když jeden nebo více z radních v průběhu volebního období zemřel. Takto uvolněné místo bylo obsazeno až při další renovaci. Rada byla volena městskou komunitou, tedy právoplatnými měšťany, a poté byla potvrzena do své funkce nejvyšším hejtmánem českokrumlovského nebo helfensburského panství, pod jehož správu Netolice spadaly. K tomuto potvrzování zpravidla docházelo při výročních soudech. S tímto potvrzením byly pro měšťany vyhlášeny i příkazy a nařízení jejich vrchnosti. K obnově městské rady nedocházelo v Netolicích pravidelně. Několikrát do volby zasáhly živelné pohromy nebo politická situace spojená s děním v celém království nebo jen v rámci netolického panství. Bylo tomu tak například i v roce 1663, kdy oblast zasáhla velká povodeň a veškerá snaha se soustředila na opravu škod a opětovné fungování města.⁵³

---

⁵⁰ Tamtéž, s. 211.

⁵¹ Tamtéž, s. 208-209.

⁵² Tamtéž, s. 209; Josef JIREČEK (ed.), *Práva městská Království českého a markrabství moravského spolu s krátkou jich sumou od M. Pavla Krystyána z Koldína*, Praha 1876, s. 7-25.

⁵³ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160.

Než došlo k samotnému dosazení nové rady, předcházela mu již zmiňovaná volba. Probíhala tak, že stávající členové městské rady před koncem jejich volebního období za sebe navrhli náhradu. Toto dokládá i pramen, na kterém je zaznamenán postup této volby: „*Oznámení, které osoby nyní v radě velcí a malý sedí a k příští Renovati na svá místa jiné zase volí.*“⁵⁴ Tento návrh se zaznamenával do volebního seznamu, který byl poté zaslán hejtmanovi českokrumlovského panství ke schválení. Seznam tohoto návrhu na dosazení do rady se dochoval z roku 1655, kdy tehdejší primas Jiří Neuhauszer za sebe navrhl čtyři vhodné kandidáty. Jednalo se o Jana Dvořáka, Matyáše Kladrubu, Pavla Neuhauszera a Václava Pacovského. Ostatní členové za sebe rovněž navrhli nástupce, ale pouze jednoho. Sepsaný seznam navržených nástupců byl poté se žádostí o schválení a následné jmenování poslán k vrchnosti, přesněji k hejtmanovi panství, který za pána města toto potvrzení vykonával.⁵⁵

Tento volební seznam se dochoval i k následující renovaci z roku 1657. V tomto roce za sebe ovšem primas navrhoval jen tři vhodné kandidáty, ze kterých měl být později jeden zvolen. Ze dvou výše zmiňovaných návrhů lze tedy soudit, že počet možných nástupců, které za sebe má primas navrhnout, nebyl přesně stanoven. Z dochovaných soupisů obnov jasně vyplývá, že ne vždy byla vybrána osoba navržená primasem, jelikož v Netolicích úřad primase zastávala téměř výhradně jedna osoba. Ve výsledku je možno tvrdit, že v případě dosazování primase, v netolické městské radě není třeba těmto volebním seznamům přikládat velkou důležitost.

Z těchto volebních pramenů je patrné, že se velice často stávalo, že právě úřadující radní za sebe navrhli osobu, která byla v předešlé radě. Z toho důvodu docházelo k tomu, že personální obsazení městské rady v Netolicích se v průběhu druhé poloviny 17. století téměř neměnilo. Pořadí jednotlivých členů městské rady na seznamu bylo provázáno s dobou, po kterou byly členy rady. Z toho tedy vyplývá, že čím déle byl měšťan členem městské rady, tím častěji se jeho jméno pohybovalo na předních místech seznamu. Zkušenější radní se tedy postupně posouvali na přední příčky seznamu, a později se z nich mohl stát primas. Jen zřídka se do městské rady dostal někdo jiný. Mohlo se stát, že do městské rady pronikl někdo z obecních starších, ale to se stalo výjimečně a spíše až ke konci sedmnáctého století.

K personální změně tedy došlo většinou jen v případě úmrtí nebo zdravotní neschopnosti některého z členů rady. K většímu personálnímu střídání v městské radě došlo

---

⁵⁴ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

⁵⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177, sign. II 167.

v roce 1687, kdy v předchozím volebním období zemřelo pět konšelů.⁵⁶ Tento postup ale neznamenal, že by se konšelé za každou cenu nechtěli vzdát svého výsadního postavení ve městě, ale toto setrvávání v radě mělo zajistit určitou kontinuitu a řádný chod správy města.⁵⁷

Volba konšelů se stala závislou na držbě plného městského práva. Právo stát se konšelem tedy měl jen ten obyvatel města, který měl ve městě trvalý pobyt a vlastnil zde nějakou nemovitost. Další požadavky na budoucího konšela si stanovovala sama města, ať se jednalo o majetkovou hranici, minimální dobu měšťanství či náboženskou příslušnost. Počet konšelů měl být podle Koldínových městských práv dvanáct, což může být spojeno s biblickým předobrazem. Tento počet se ale v závislosti na velikosti města různil. Na Starém Městě pražském se tento počet ustálil na čtyřiaadvaceti. Podle tohoto nařízení se řídily i samotné Netolice, kde se ve druhé polovině 17. století počet konšelů rovněž pohybuje na dvanácti.⁵⁸

V pobělohorské době nastala změna v politické i církevní sféře. Aby vůbec mohlo dojít ke jmenování a potvrzení zvolené rady českokrumlovským hejtmanem, musel se každý z těchto dvanácti členů hlásit ke katolickému vyznání, které se stalo nutností pro vlastní jmenování. Členy musel jmenovat českokrumlovský hejtman z toho důvodu, že Netolické panství bylo ve druhé polovině 17. století součástí rožmberského majetku, který byl spravován právě z Českého Krumlova. Pro konšely také byly vydávány instrukce a nařízení k vykonávání jejich profese. Pro netolické konšely a členy rady bylo nařízení vydáno v letech 1557-1559. Toto nařízení vzniklo na podnět purkmistra a samotné rady města. Vzniklé nařízení především zahrnovalo řády pro členy rady a rovněž instrukce pro učitele a faráře působící na půdě města. Dále zde byla shrnuta další opatření, která se týkala úmyslných škod na polích a loukách a šenku piva.⁵⁹

V konšelském úřadu v Netolicích se v průběhu studovaných padesáti let prakticky střídaly stále ty samé měšťanské rodiny. Otec byl v některých případech nahrazován synem, strýcem nebo byly tyto rodiny svázány alespoň kmotrovstvím, jak vyplývá ze záznamů uvedených v matrice z let 1656 až 1685. Byl to jakýsi téměř uzavřený okruh měšťanů. S jistou opatrností lze tvrdit, že mužští potomci městských konšelů byli téměř předurčeni k tomu, aby posléze vykonávali stejnou funkci jako jejich otec nebo strýc. Tyto rodiny zřejmě

---

⁵⁶ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

⁵⁷ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁵⁸ J. JIREČEK (ed.), *Práva městská*, s 7-25.

⁵⁹ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 618, sign. I-D-a, kart. 20.

přináležely k lokální politické elitě, která se zde vytvořila. Jako příklad může posloužit rodina Lešetických, v jejichž rodině se střídají u dětí jména Melichar a Jiří. Jiří Lešetický byl členem konšelského úřadu od roku 1653 až do roku 1687, kdy s největší pravděpodobností došlo k jeho úmrtí, ale záznamy o pohřbech z těchto let v bohužel matrice chybí. Současně v úřadu obecních starších od roku 1673 působil syn Melichar Lešetický.⁶⁰

Podle požadavků na konšely je samozřejmostí, že všichni členové konšelského sboru byli katolíky. Z dochovaných církevních matrik pro Netolice je patrné, že všichni konšelé byly římskokatolického vyznání. V matrice města Netolice z let 1656 až 1929 jsou vedeny převážně záznamy o křtu jejich potomků, méně často se objevují záznamy o úmrtích. Kmotry dětí městských radních se téměř ve všech případech stávali další radní, popřípadě kmotrami dětí manželky radních nebo se kmotrem stala významná osoba nacházející se na území panství. Například u křtu Jana Greinara, syna Bohuslava Greinara, který byl obecním starším v letech 1654-1657, je jako jeho kmotr uveden Václav Holý, který byl v letech 1653 až 1662 konšelem v Netolicích. Jako kmotra je zde uvedena paní Zuzana Špinková, která je s největší pravděpodobností matkou Pavla Špinky, který byl obecním starším v letech 1685 až 1687, a poté od roku 1688 konšelem. Takové kmotrovství může sloužit jako další doklad rodinné provázanosti v radě a městských úřadech. Ovšem členové městských úřadů se nestávali kmotry jen úředníků, ale byli kmotry i ostatním měšťanům v Netolicích a přilehlých vsích.⁶¹

V porovnání s ostatními radami v jiných městech byl počet konšelů v Netolicích průměrný. Například v pražských městech se z počátku počet konšelů pohyboval mezi čtyřmi až deseti a nakonec narostl až na počet čtyřiaadvaceti. Tento nárůst je spojován s velikostí města a nárůstem agendy městské rady. Oproti Netolicím však v Praze existovalo omezení ve výběru členů rady až do počátku 18. století a tudíž byli členové voleni přímo panovníkem bez jakékoliv možnosti odstupující rady do této volby zasáhnout. I zde ale panovník dosazoval zpravidla ty samé členy rady a k výměně členů tedy také docházelo jen v případě úmrtí nebo neschopnosti tento úřad dále vykonávat. V ostatních směrech byly kompetence a požadavky na radu téměř totožné, lišily se pouze v množství vykonávané agendy v závislosti na velikosti zpravovaného území.⁶²

---

⁶⁰ SOA Třeboň, Sbirka matrik Jihočeského kraje, matrika narozených, oddaných, zemřelých farního úřadu Netolice 1656-1685.

⁶¹ Tamtéž. Více k tématu kmotrovství: Josef KADEŘÁBEK, *Protireformace Slaného v letech 1610-1635 a její dopad na sociální vazby radních*, Historická demografie 33, 2009, s. 9-44.

⁶² V. SMOLOVÁ, *Rada*, s. 8-12.

Sbor konšelů byl ve městě orgánem správy jak politické, hospodářské, finanční, tak i správy soudní a v neposlední řadě měl na starost kontrolu nad řemeslnickou činností ve městech. Jako kontrolní orgán nad činností konšelů sloužil právě městský rychtář. Rada zastupovala město nejen navenek, ale spravovala i obecní jmění, přijímala nové měšťany a soudila nebo dozírala na chod škol a fary. Nejvíce ji však zaměstnávaly spory mezi obyvateli města, které byly v 16. a 17. století každodenní záležitost. Ze záznamů v radních protokolech je patrné, že většina případů, které rada v Netolicích řešila, se týkala především majetkových sporů mezi měšťany, dále šlo o pomluvy a v neposlední řadě o smilství. Tyto záznamy jsou zřídka vystřídány nařízeními vydanými pro měšťany, jak se mají chovat například v případě požáru.⁶³

Co se týká sociálního složení městské rady v letech mezi 1653-1700, tak ne u všech členů městské rady se podařilo dohledat jejich zaměstnání a rozsah jejich majetku. Jako majitel hospody z konšelů v pramenech vystupuje Jan Paur, Jan Haduš a Jiří Ziegler, majiteli převážné většiny zbylých hostinců ve městě byli obecní starší.

Jak je z tabulky patrné, často byla v městské radě zastoupena především cechovní řemesla, jako byl např. hrnčíř, krejčí, švec. Nejčastěji zastoupeným řemeslem se stal řezník a soukeník. Také se mezi členy objevuje kramář, který zde zpravidla působil, aby si dokázal ohlídat obchod ve městě a nepřicházel o výdělek z prodeje. Bezpochyby jedním z nejdůležitějších členů rady byl Jan Haduš, který byl advokátem a tedy i vysoce vzdělanou osobou. Díky pramenům, které se dochovaly k obnovám a osobám v nich zasedajících, se s určitou opatrností dá tvrdit, že rady v Netolicích mezi léty 1653-1700 byly navzájem propojeny rodinnými i hospodářskými zájmy.⁶⁴

Všichni konšelé ve městě vlastnili aspoň jeden dům a v okolí města také lesy a louky, které byly potřebné pro pěstování krmiva pro dobytek, který vyháněli na pastvu, a také obilí nutného pro výrobu chleba a velice oblíbeného piva. K pasení a vyhánění dobytka na louky byli konšeli a staršími obecními najímáni „pasáci“, kteří měli na starost velká nebo malá stáda. Podle velikosti a stáří stáda, o které se starali, se odvíjel i objem dávek, které za svou práci pobírali. Podle záznamů z berní ruly pro Prácheňský kraj je zřejmé, že počet dobytka chovaného jednotlivými konšely se zpravidla pohyboval v rozmezí mezi osmi až čtrnácti kusy.⁶⁵

---

⁶³ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁶⁴ A. HAAS, *Berní rula*, Kraj prácheňský II, Praha 1954 s. 358-363.

⁶⁵ A. HAAS, *Berní rula*, s. 358-363.

Ve funkčním období	Jména konšelů	Povolání konšelů 1653 - 1700
24x	Jiří Neuhauszer	řezník
21x	Jiří Lešetický	švec
18x	Jiří Ziegler	nepodařilo se zjistit
17x	Mikoláš Cilion	kramář
16x	Jiří Vladyka, Valentin Schmidt	nepodařilo se zjistit
14x	Lambert du Mont, Bohuslav Greinar	Nepodařilo se zjistit, soukeník
13x	Jiří Všetečka, Václav Skřivan	krejčí, nepodařilo se zjistit
11x	Jan Plevka, Jan Paur	Krejčí, kovář
10x	Ondřej Kuneš, Pavel Michálek, Matyáš Elexheuzer	nepodařilo se zjistit
8x	Jan Haduš	advokát
7x	Václav Holých, Řehoř Pátek	hrnčíř, tkadlec
6x	Jan Dvořák, Jiří Čížek, Jan Mokry, Jiří Sitter	soukeník, kožešník, hostinský, švec
5x	Ondřej Vaněk, Jakub Plevka	Koželuh, švec
4x	Jan Johanides, Jiří Brabeneček, Daniel Neuhauszer,	nepodařilo se zjistit, soukeník, řezník
3x	Jan Churan	řezník

2. 3. Rychtář

Úřad městského rychtáře ve většině českých měst vznikl již ve středověku. Působil zde od samotného počátku nebo byl zřízen několik málo let po vzniku města. Ve starší době bylo pro úřad rychtáře užíváno několika pojmů, k ustálení terminologie došlo až později. Můžeme se setkat s termíny jako advocatus, iudex nebo scultetus. Od 14. století se vyskytovaly převážně německé názvy Richter, voigt, schultheis. Funkcí rychtáře ve městě byla povinnost zastupovat vrchnost nebo panovníka. Rychtář tedy ztělesňoval nejvyšší správní i soudní moc ve městě. V husitské době nastala výrazná změna v postavení rychtáře. Došlo k omezení jeho pravomocí, ve výkonu většiny funkcí byl nahrazován samosprávnými městskými orgány jako

byla rada města a obecní starší. Rychtář byl do té doby do své funkce dosazován výhradně vrchností. Na přelomu 14. a 15. století došlo ke změně a rychtář byl vrchností pouze potvrzován do své funkce, do které ho předtím zvolili či navrhli sami měšťané.⁶⁶

Vznik úřadu rychtáře v Netolicích se nepodařilo přesně datovat, ale zřejmě vznikl spolu s počátky městské správy ve městě, jako tomu bylo i jinde. Souvislé zápisy o volbě netolického rychtáře jsou v dochovaných pramenech, a to v městských knihách a radních protokolech, vedeny až od počátku 17. století, přesněji od roku 1625. Pro pojmenování tohoto člena městské rady v pramenech dochovaných k městu Netolice a uložených ve státním okresním archivu v Prachaticích jsem se setkávala výhradně s českým pojmem rychtář a v několika málo případech s německým pojmem Richter. V pramenech uložených v SOA Třeboň se objevuje výhradně výše zmiňovaný německý termín Richter, jelikož je většina dochovaných pramenů k mnou studovanému období psána v němčině. Změna v postavení rychtáře, která proběhla v 15. století, je patrná i v pramenech dochovaných pro město Netolice. V dokumentech vydávaných městskou radou byl v podpisové části dokumentů posunut na druhou nebo až na třetí pozici, za radu a purkmistra města.

Na osobu dosazenou a zvolenou do rychtářského úřadu byly kladeny určité méně nebo více náročné požadavky. Především to měl být moudrý člověk, s čímž je spojen od dob Karla VI. i požadavek právního vzdělání.⁶⁷ Také měl být skromný a hlavně měl být dobrého zdraví, aby se mohl plně věnovat své práci. Veškeré požadavky byly shrnuty v Koldínových městských právech. Při volbě do tohoto úřadu byl také kladen důraz na to, aby nově zvolený rychtář měl nějaké zkušenosti s fungováním městské správy. Nejčastěji byl rychtář do své funkce navrhován po několika letech zkušeností s fungováním městské správy jako člen městské rady. Zřídka se setkáváme s tím, že byl do funkce rychtáře jmenován člen sboru obecních starších.⁶⁸

Co se týká obsazení rychtářského úřadu v Netolicích, tak i zde se setkáváme s tím, že úřad rychtáře zastávala osoba, která již měla nějaké zkušenosti s fungováním městské správy, buď v konšelském úřadu, nebo jako člen obecních starších. Například Jan Paur, který byl rychtářem v letech 1655, 1666 a 1685, působil jako konšel od roku 1657 nepřetržitě až do

---

⁶⁶ Z. WINTER, *Kulturní obraz českých měst. Život veřejný v 15. a 16. věku mezi roky 1420 – 1620*, Matice česká, Praha 1890, s. 3-27; J. JANÁK - Z. HLEDÍKOVÁ - J. DOBEŠ, *Dějiny správy*, s. 202-228; F. HOFMANN, *České město ve středověku*, Praha 1992.

⁶⁷ Z. WINTER, *Kulturní obraz*, s. 3-27; J. JIREČEK, (ed.), *Práva městská*, s. 7-25.

⁶⁸ J. JANÁK - Z. HLEDÍKOVÁ - J. DOBEŠ, *Dějiny správy*, s. 202-228.

roku 1675. Pro takto nabyté zkušenosti se mohlo zdát, že členové městské rady byli dobře obeznámeni s kompetencemi a povinnosti rychtáře a nic jim nebránilo v tom dobře úřad vykonávat. Městská rada v Netolicích, a s ní i rychtář, byla volena v nepravidelných časových intervalech. V době mezi léty 1653 až 1700 byla městská rada v Netolicích obnovena celkem devětadvacetkrát. V Netolicích se v úřadu rychtáře mezi léty 1653 až 1700 vystříдалo patnáct různých osob, které byly voleny z plnoprávných měšťanů a současných členů městské rady. Určitou možnost, jak ovlivnit volbu budoucího rychtáře, měl úřadující rychtář, který měl právo za sebe navrhnout náhradu. Ovšem i v případě volby rychtáře tyto návrhy nebyly závazné a rychtářem se tudíž mohl stát i jakýkoliv jiný člen rady, kterého si sami zvolili. Takto zvolený kandidát byl poté do funkce, společně s ostatními členy městské rady, potvrzován vrchním hejtmanem panství. V případě Netolic se jednalo o panství českokrumlovské. V Netolicích se v úřadu rychtáře vystřídali v druhé polovině 17. století krejčí Jiří Vsetečka, švec Jiří Lešetický, kovář Jan Paur, švec Václav Moller, švec Jan Johanides, švec Jiří Ziegler, švec Jiří Johanides, švec Jiří Šírský, švec Jiří Sitter, kovář Melichar Lešetický, Kašpar Neuburský, Lambert Du Mont.

Celkem pětkrát úřad rychtáře zastával Václav Moller, a to v letech 1657, 1658, 1659, 1661 a 1662. Druhým nejčastěji jmenovaným rychtářem byl Jan Paur, který se ve funkci rychtáře objevil mezi léty 1653 až 1690 celkem dvakrát, a to v letech 1655 a 1666. Rovněž dvakrát se na této pozici objevil Jiří Sitter, který tento úřad zastával v roce 1676 a 1677. Ostatních devět netolických měšťanů se na pozici rychtáře dostalo pouze jednou.⁶⁹

Z počtu opakovaného dosazení do úřadu je možné se domnívat, že největší zkušenosti s vedením správy ve městě a životem na radnici měl Václav Moller. Ovšem jeho časté zvolení na úřad rychtáře také mohlo souviset s jeho majetkovým postavením nebo jeho nekonfliktností a oblíbeností. Rychtáři Jan Paur a Jiří Ziegler byli majiteli hostinců, což v této době bylo celkem obvyklým jevem.

O úřad rychtáře se od šedesátých let 17. století ucházeli zástupci městských elit, které se ve městech utvořily. Jednalo se především o majitele hostinství, hospodářství nebo významné členy cechů, které ve městě fungovaly. Z tohoto důvodu lze usuzovat, že tyto osoby ve městě držely nějaký majetek, který jim zaručoval i vyšší postavení mezi ostatními obyvateli města. Členové těchto majetných skupin měšťanů také měli různorodé zkušenosti se správou města, ať již jako radní nebo obecní starší. Z úřadu rychtáře plynuly osobě, která ho vykonávala, i určité peněžní a naturální odměny, které mu zlepšovaly životní úroveň. Dá se

---

⁶⁹ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

tedy říct, že byl částečně finančně vázán na radu města. Další příjem mu plynul z některých řemesel, které byly ve městě vykonávány. Jednalo se o různě rozsáhlé naturální dávky. Tyto dávky se pohybovaly ve větším či menším objemu v návaznosti na konání trhů ve městě.⁷⁰

Jako většina úředníků v Netolické městské radě i rychtář pobíral peněžní plat a s tím i dávky bílého, starého a řídkého piva. S tím souvisela i dávka pšenice a žita, která mu byla vydávána z obecního majetku. Objem dávek byl přesně předepsán, ale o dodržování nebo porušování předepsaného množství nejsou žádné zmínky.

V porovnání s rychtáři v jiných městech, např. v pražských městech a Plzni, nebyly téměř žádné rozdíly v jejich pravomocech a způsobu dosazování do úřadu. Jediným a zřejmě i největším rozdílem bylo jen postavení města, jelikož pražská města i Plzeň byly v této době městy královskými. I v těchto již zmiňovaných královských městech se tedy obnovy nekonaly pravidelně každý rok, ale tak často, jak politická a sociální situace ve městě dovolila. Samotný rychtář byl vybírán a dosazován z členů městské rady a posléze potvrzen panovníkem, zároveň byl ze své funkce zodpovědný hejtmanovi a panovníkovi, jejichž zájmy ve městě zastupoval.⁷¹

RYCHTÁŘ	VE FUNKCI	DOBA NÁSTUPU DO ÚŘADU	POVOLÁNÍ
Jiří Vsetečka	1x	1653	krejčí
Jiří Lešetický	1x	1654	švec
Václav Moller	5x	1657, 1658, 1659, 1661, 1662	Nepodařilo se zjistit
Jan Paur	2x	1655, 1666	kovář
Jan Johanides	2x	1668,1673	Nepodařilo se zjistit
Jiří Ziegler	2x	1670,1671	Nepodařilo se zjistit
Jiří Široký	1x	1675	Nepodařilo se zjistit
Jiří Sitter	4x	1676,1677,1678,1682	švec
Kašpar Paur	1x	1685	kovář
Kašpar Neuburský	3x	1684,1686,1687	Nepodařilo se zjistit
Lambert du Mont	1x	1688	Nepodařilo se zjistit
Řehoř Břečka	2x	1681,1695	soukeník

⁷⁰ O. FEJTOVÁ, *Měšťanské elity* s. 159- 174.

⁷¹ J. DOUŠA - *Městské rady*; V. SMOLOVÁ - *Rada*, s. 7-8.

Jan Moller	1x	1692	Nepodařilo se zjistit
Jiří Greinar	2x	1697,1699	Nepodařilo se zjistit
Řehoř Pfeffer	1x	1700	Nepodařilo se zjistit

Z funkce rychtáře nevyplývaly jen různě rozsáhlé příjmy, ale i povinnosti a zodpovědnost za bezpečnost obyvatel a pořádek ve městě. Z tohoto důvodu někteří obyvatelé nechtěli mít s úřadováním nic společného. Bydlištěm rychtáře a současně dějištěm obecních jednání a zasedání soudů byla původně rychta. Původní rychtářský dům se v Netolicích nacházel na starém náměstí, které bylo svědkem téměř veškerého dění ve městě. Konaly se zde i všechny výroční jarmaky, které byly městu uděleny. Postupem času se z takto významného místa, kterým rychta bezpochyby byla, stal pouze domov rychtáře, kde bydlel se svou rodinou.

K zasedání městských rad také sloužily domy jednotlivých radních, které byly vystřídány městským domem, který byl k tomuto účelu speciálně zřízen.⁷² Kde přesně se tento městský dům v tehdejší zástavbě v Netolicích nacházel, se mi bohužel nepodařilo dohledat.

Hlavním účelem radnice byla služba konšelům, kteří se zde scházeli především ke schůzkám u zahájených soudů, které se zpravidla týkaly pozemkových sporů. Radnice byla i v Netolicích trvale spojena s funkcí městského písaře, která sem byla přenesena spolu s městskými knihami, pečetidlem i městskými financemi. Městská pečeť v Netolicích byla poprvé použita již v roce 1362. Již na této pečetě byla vyobrazena Panna Marie.⁷³ Užívání městské pečeti v Netolicích se však rozšířilo až v počátcích 16. století, kdy byla užívána především při komunikaci s krumlovským hejtmanstvím. Rovněž i na této pečetě je vyobrazena Panna Marie a po jejím obvodu je nápis SIGILLUM CIVITATIS NETOLICENSIS. Nejstarší městské pečetidlo, které se v Netolicích dochovalo, pochází z poloviny 17. století.

Na radnici byla také přenesena truhla s městskými privilegii a v neposlední řadě se sem přestěhoval i samotný úřad rychtáře. V Netolicích je existence radnice doložena v 16. století, ale naneštěstí při požáru města v roce 1619 způsobeným císařskou armádou budova shořela. V následujícím století došlo k jejímu opětovnému vystavení. Proporce nové budovy však konšelům zcela nevyhovovaly, proto se rozhodli najít budovu vhodnější. Možnost se jim naskytlá po vystěhování eggenberského hejtmana ze své budovy na starém náměstí, kterou za

⁷² Z. WINTER, *Kulturní obraz*, s. 473- 497; K. KIBIC, *Historické radnice*, Praha 1988.

⁷³ V. STARÝ, *Netolice od A do Z*, Muzeum JUDr. Otakara Kudrny, 1993, s. 15.

nemalou částku prodal právě městu. Úřad města se sem přestěhoval v sedmdesátých letech 17. století. Budovu nechal opatřit novými hodinami a následně byl nad průčelím vymalován znak města. Tato budova městu sloužila jako radnice do 19. století, kdy byla započata stavba nové radnice, která se dnes nachází na náměstí Míru.⁷⁴

2.4 Městská obec, obecní starší

Na přelomu 14. a 15. století došlo ke vzniku dalšího samosprávného orgánu, kterým se stala městská obec neboli tota communitas civil. Obec byla původně tvořena shromážděním měšťanů a její součástí se stali i ve městě usedlí řemeslníci. Jejich zasedání se nekonala pravidelně. Z pravidla byla svolávána jen za účelem schválení důležitých opatření městské rady. Ve většině případů se z městské obce utvořil orgán, který dohlížel na městskou radu a její činnost.⁷⁵

Skladba obce se měnila především v závislosti na změně majitelů domů ve městě. Zvláštního významu z této obce nabyli starší neboli senior communitatis. Obecní starší prakticky ve své funkci nahradili obec. Jednalo se vlastně o jakýsi protipól úřadu konšelů. Hlavní náplní obecních starších se stalo zastupování zájmů městské obce. Součástí jejich práce se také stal dohled nad činností již zmiňovaného dvanáctičlenného sboru konšelů. Obecní starší se rovněž účastnili zasedání a soudních jednání. Z původně pasivního orgánu se tak stala politická složka reprezentující zájmy střední vrstvy měšťanů.⁷⁶

Obecní starší se v radních manuálech objevují již od počátku vedení těchto knih. Proto je velmi pravděpodobné, že sbor obecních starších vznikl před začátkem vedení radních protokolů. V těchto radních protokolech se setkáme s označením „malá rada“, a to v souvislosti s obecními staršími. Naproti tomu pro označení sboru konšelů byl užíván pojem „velká rada“.

Počet obecních starších v Netolicích se ustálil rovněž na dvanácti. Na tyto pozice byli voleni obyvatelé města, jejichž náplní práce se stalo zastupování zbylých měšťanů v obci. S nárůstem počtu obyvatel již nebylo možné, aby se všichni shromažďovali k jednáním na radnici a vystupovali každý zvlášť se svými stížnostmi. Do úřadu byli obecní starší ke zvolení

---

⁷⁴ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 633, sign. I- F- e, kart. 31; K. KIBIC, *Historické radnice*, s. 119.

⁷⁵ J. JANÁK - Z. HLEDÍKOVÁ - J. DOBEŠ, *Dějiny správy* s. 211.

⁷⁶ F. HOFMANN, *K oblastem českých práv městských*, Studie o rukopisech 14, 1975, s. 27-68.

navrhování odstupujícími obecními staršími, kterým končilo volební období. Návrh, volba a dosazení tedy probíhala obdobně jako u sboru konšelů.

I v tomto sboru docházelo k tomu, že většina obecních starších si tuto pozici udržela až do svého úmrtí. Personální složení sboru obecních starších se oproti městské radě měnilo podstatně více, a tudíž se zde setkáváme s větším počtem mužů, kteří tento úřad zastávali. V úřadu obecního staršího docházelo ke změně personálního obsazení častěji než mezi radními. Držba úřadu obecního staršího se patrně nemusela z hlediska politického postavení zdát až tak prestižní jako konšelský úřad. Z tohoto důvodu se mnoho obecních starších v radě objevilo jen na jedno volební období. Někteří obecní starší se po několika letech působení v malé radě objevují v konšelském úřadu. Ovšem většina obecních starších se v úřadu objevila jen v několika málo volebních obdobích, a to především z toho důvodu, že se jim prestiž spojená s tímto úřadem nemusela zdát dostatečná. Dalším důvodem, kvůli kterému mohli úřad opouštět, byla i časová náročnost spojená s tímto úřadem. Z radních protokolů jednoznačně vyplývá, že obecní starší se měli pod hrozbou pokuty účastnit všech zasedání městské rady. Vzhledem k tomu, že většina obecních starších měla své živnosti, tak jim na „úřadování“ nezbývalo mnoho času a povinnosti účastnit se všech jednání se vyhýbali.

V seznamu renovací si lze povšimnout prolínání členů úřadu obecních starších a členů městské rady. K navrhování členů do úřadu obecních starších docházelo stejně jako u konšelů. Stávající obecní starší rovněž navrhli do dalšího volebního období sami sebe. Z takto jmenovaného a poté potvrzeného dvanáctičlenného sboru byl také jeden z nich, zpravidla první, označen jako přední starší obecní. Tento přední obecní starší měl dohled nad zbytkem členů této rady. Obvykle byl předním obecním starším jmenován nejzkušenější a na seznamu nejvýše postavený člen obce s několikaletou praxí a zkušenostmi s fungováním rady. Podle zápisu v netolické pamětní knize nebyla ani pozice předního obecního staršího finančně opomíjena. Plynula mu odměna v podobě naturálních dávek, jejíž objem byl jeden sud piva bílého ročně.⁷⁷

Co se týká sociálního postavení obecních starších v Netolicích v letech 1653-1700, tak i v tomto úřadu se nepodařilo u všech dohledat jejich zaměstnání, zdroj jejich příjmů ani rozsah jejich majetku. Je tomu tak i z toho důvodu, že základna pro tento úřad byla početně mnohem rozsáhlejší než v případě konšelů.

V tabulce nejsou zaznamenána veškerá jména osob, které byly zvoleny do sboru obecních starších, jelikož mnoho měšťanů se ve funkci objevilo jen jednou. U obecních

---

⁷⁷ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 160.

starších se častěji setkáváme s tím, že byli majiteli hostince a zároveň bylo u těchto osob zaznamenáno i řemeslo, kterým se vyučili. Ovšem zda souběžně vykonávali obě dvě povolání, nelze s určitostí tvrdit. S tímto jevem se setkáváme například u Jakuba Plevky, který vlastnil hospodu a zároveň byl vyučen v ševcovském řemesle. Rovněž Ondřej Vaněk byl majitelem hostinství a jeho dalším zdrojem příjmů se mu mohla stát koželužství, v jehož oboru byl vyučen.

Počet funkčních období	Jména obecních starších	Povolání obecních starších 1653- 1700
19	Jiří Chrást'anský, Tomáš Zihávka	Hostinský, soukeník
18	Melichar Lešetický	švec
15	Jakub Plevka	švec
11	Pavel Setunský, Pavel Holých	kožešník, soukeník
10	Jan Baušický, Bohuslav Greinar	nepodařilo se zjistit, hostinský
9	Jiří Vladyka, Jan Netáhlo, Řehoř Břečka	nepodařilo se zjistit, soukeník
7	Jan Accent, Jiří Vladyka, Jiří Brabeneček, Šimon Šviha	nepodařilo se zjistit, soukeník, soukeník
6	Vavřinec Brych	nepodařilo se zjistit
5	Pavel Neuhauszer	Řezník
4	Jan Churan, Ondřej Vaněk	řezník, koželuh

Z této tabulky je patrné, že největší zájem na kontrole dění a obchodu ve městě měli především řezníci, obchodníci a soukeníci. Většina obecních starších vlastnila i dobytek, ovšem ve většině případů se jednalo o jen o menší počty a ne o více kusové stádo. Počet kusů, které vlastnili obecní starší, se pohyboval od dvou do deseti.⁷⁸

Jako velice zajímavá otázka se může zdát i to, kolika obecním starším se podařilo propracovat se v průběhu jejich působení v úřadu mezi konšely. Mezi léty 1653 až 1700 se v úřadu obecních starších vystříдалo 72 různých měšťanů, z nich se 23 podařilo postoupit do úřadu konšelů. Zjevně tento postup nebyl spojen s tím, jak dlouho měšťané působili mezi obecními staršími, ale spíše s tím, jak byl který měšťan ambiciózní. Je možné se setkat se

⁷⁸ A. HAAS, *Berní rula*, s. 358-363; SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 621, sign. I E a, kart. 23.

situaci, kdy někteří měšťané byli téměř celý svůj život pouze obecními staršími, jako například Tomáš Zihávka, který byl do tohoto sboru jmenován při patnácti obnovách, ale konšelem se nikdy nestal, stejně tak i Pavel Holých, který byl zvolen čtrnáctkrát. Jan Baušický, a Pavel Setunský byli zvoleni celkem desetkrát, ale ani oni nikdy nepostoupili do konšelského úřadu.

Na druhé straně z velkého množství obecních starších, kteří byli zvoleni jen na jedno volební období, se šesti podařilo postoupit mezi konšely. Šlo o: Jiřího Lešetického, který působil v letech 1655 až 1657 jako obecní starší a od roku 1657 byl členem konšelského úřadu, a to až do roku 1687. Ze zápisů obnov městské rady je také patrné, že s dobou působení mezi konšely se postupně posunul na vyšší místa v seznamu, z počátku působil až na dvanáctém místě a konci zkoumaného období se objevuje již na druhé pozici, hned za primasem.⁷⁹ Dalším z těchto šesti obecních starších, kterým se podařilo postoupit mezi konšely, byl Jan Johanides, který byl v letech 1662 až 1666 obecním starším a od roku 1666 do roku 1676 konšelem; Jan Mokrý zastupoval úřad obecního staršího v letech 1659 až 1661 a v letech 1661 až 1675 působil jako konšel. Jiří Sitter v roce 1675 zastával úřad obecního staršího, od roku 1676 až do konce sledovaného období byl konšelem. Pátým byl Jan Široký obecním starším v letech 1670 až 1673 a konšelem v letech 1673 až 1676. V posledním sedmém případě se jednalo o Řehoře Pfeffera, který jako obecní starší působil v roce 1687 a od roku 1688 jako konšel.⁸⁰

2. 5. Radní, městský písař

S nárůstem městské písemné agendy a s požadavky právnického vzdělání písaře vzrostla potřeba „vyučeného“ městského písaře i v Netolicích. Radní písař měl být k ruce celé městské radě a ostatním městským úředníkům, a to především v administrativě. Vyřizoval veškerou písemnou agendu. Po písaři, jak již bylo zmiňováno, požadovali právní vzdělání. Jeho povinnosti se především skládaly z pořizování záznamů ze zasedání městské rady. Zapisoval také převody domů, svatební smlouvy, vedl knihy městských příjmů a vydání atp. V Netolicích se také městský písař staral o zápisy do pamětní knihy města. Také mohl na

---

⁷⁹ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁸⁰ Tamtéž.

žádosti místních obyvatel vyhotovovat listiny i pro ně samotné, z čehož mu plynul i vedlejší příjem.⁸¹

V polovině 17. století úřad písaře v Netolicích zřejmě nebyl obsazen. Lze tak usuzovat z reakce českobudějovického písaře Jana Jakuba Chrýzostomusa, který poslal purkmistru a radě města žádost o toto místo poté, co se doslechl, že v Netolicích je shánka po radním písaři. Ve své žádosti uváděl své vzdělání a mnohaletou praxi, kterou vykonával zřejmě v okolí svého bydliště na českobudějovickém „rynku“ v blízkosti velkého kostela. Seznamuje zde radní s tím, že na žádosti lidí, které byly velice rozmanité, vyhotovoval listy v právních i věcných záležitostech, a proto si troufá žádat o místo. Zda bylo jeho žádosti vyhověno, lze jen těžko zjistit, jelikož k tomu problému nebyly nalezeny další prameny a jeho jméno se již nikde v pramenech neobjevuje.⁸² Vzhledem k tomu, jak bylo výše zmíněno, že jeho jméno v dalších pramenech k městu Netolice nefigurovalo, lze z toho usuzovat, že místo radního písaře bylo svěřeno do rukou jiné osobě.

Další zmínka o radním písaři v Netolicích pochází až z 22. ledna 1636. Z tohoto dne je dochován dopis písaře Valentiana Koptiadese pocházejícího ze Soběslavi. Píše zde, že do služby natrvalo nastoupí po přestěhování do Netolic. Stěhování měl naplánované po Hromnicích téhož roku. Dále o této osobě na postu písaře nejsou přímé zprávy. Proto lze jen těžko zjistit, zda v této funkci vydržel až do roku 1642, kdy na místo městského písaře nastoupil písař vodňanský, který byl předtím ve službách hejtmána hlubockého panství. I tento písař ve své žádosti o práci v netolickém úřadu popisoval své předešlé zkušenosti spojené s výkonem práce písaře.⁸³

V následujících letech se ve funkci městské písaře objevila osoba Václava Michálka Pacovského. Ke druhé polovině 17. století nejsou k tomuto úřadu dochované žádné záznamy, které by obsahovaly žádosti o místo písaře nebo jeho jmenování. Ovšem jsou velice dobře dochované záznamy v pamětní knize města, z kterých jednoznačně vyplývá, že úřad městského písaře zastával Václav František Mokřý, který vystřídal výše zmiňovaného Václava Michálka Pacovského. Václav František Mokřý v úřadu městské písaře pracoval až do sedmdesátých let 17. století.

---

⁸¹ H. JORDÁNKOVÁ – L. SULITKOVÁ, *Měšťtí písaři a vrcholní politika čtvrtého stavu (Na příkladu města Brna)*, Časopis Matice moravské 125, 2006, s. 367 -396.

⁸² SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 619, sign. I D b, kart. 21.

⁸³ Tamtéž.

Jako většině úředníků ve městě měl městský písař pobírat peněžní nebo naturální dávky. Každý rok obdržel tři krejcary od města, dále každý jarmark obdržel také tři krejcary. Kromě tohoto stálého platu dostával finance na věci potřebné k výkonu jeho povolání jako byly svíčky, psací pomůcky atp. Mimo to dostával roční dávky piva spojované s jarmarky, novými várkami piva a cechem přadlen, které mu byly povinny odvádět jistý deputát.

Ze záznamu v městské pamětní knize je jisté, že v Netolicích nepůsobil jen městský písař, ale že zde byl zřízen i písař obroční. V kronice je zmiňován jeho roční plat jeden krejcar, sleva na půl sudu piva světlého, odměna v podobě žita a z každé várky obecního piva mu měla být odváděna dávka jednoho džberu piva a jednoho džberu mlata.⁸⁴

2. 6. Ostatní úředníci

S nárůstem agendy nebyla městská rada schopna ji sama spravovat a kontrolovat, proto začaly být zřizovány nové pomocné úřady. V dochovaných pramenech jsou nazývány různými způsoby, například nižší správní institucí, komisí, menšími úřady, zvláštními úřady nebo specializovanými úřady. Ve většině měst měly tyto úřady odlišnou strukturu, odlišoval se jejich počet a zároveň měly odlišné kompetence. To vše se měnilo především v závislosti na velikosti města, podobě a rozsahu fungování městské správy a částečně i na předešlé tradici těchto úřadů v konkrétním městě. Do těchto úřadů byli měšťané jmenováni přímo městskou radou a ve všech věcech jí podléhali.⁸⁵

S nárůstem agendy nebyla ani městská rada v Netolicích schopna sama spravovat a kontrolovat tak rozsáhlé panství, které bylo tvořeno městem Netolice a okolními vesničkami, které pod něj správně spadaly, jako byla Brusná, Slouně atp. Z toho důvodu byly zřizovány nové úřady na určité období, pro které jich bylo zapotřebí. Do nově vzniklých úřadů byli voleni převážně noví úředníci, kteří neměli žádný podíl na správě města. Počet těchto úřadů se v průběhu let 1653 až 1700 měnil, ale zpravidla docházelo spíše k jeho nárůstu. Ve většině případů se jednalo o úřady spojené s dohledem nad městskými cechy, nočním pořádkem nebo kontrolou pytláctví, kvalitou piva atp.⁸⁶

V pramenech dochovaných k městu Netolice jsou osoby volené do těchto úřadů nazývány „služebníky obecními“. Tito úředníci byli ve své funkci podřízeni a zcela odpovědní městské radě, tedy konšelům a obecním starším. Do svých funkcí byli dosazováni

---

⁸⁴ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 170.

⁸⁵ B. ROEDL, *Vademecum městské správy v Lounech v letech 1573-1727*, Louny 2004.

⁸⁶ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

zpravidla v několika následujících dnech po obnově městské rady a obecních starších. Seznamy s obnovami těchto úředníků jsou dochovány ve většině případů, kdy proběhla obnova městské rady v Netolicích. Ne vždy ale při každé obnově těchto pomocných úřadů docházelo ke změně obsazení všech obecních služebníků, kteří zrovna byli ve výkonu služby. Někdy také došlo k zániku úřadu z důvodu jeho nepotřebnosti, zdravotní neschopnosti úředníka funkci dále vykonávat (především díky stáří) nebo došlo-li k úmrtí. V případě, že nastala situace, že úředník důležitého úřadu zemřel či nechtěl funkci dále vykonávat, docházelo k opětovnému obsazení úřadu v průběhu roku bez návaznosti na obnovu rady.⁸⁷

Ze seznamů obnov pomocných úředníků je patrné, že nad důležitějšími úřady, které měly vykonávat kontrolu nad městským hospodářstvím a obchodem spojeným s řemesly členů městské rady, vykonávali kontrolu sami konšelé. Při obnově v roce 1653 byly obsazeny úřady jako sádcí nad masy, inspectores pekařství, desátníci, úředníci nad pastýři, úředníci nad komíny, hajní nad brusným, hajní nad hořejšími potoky, hajní nad dolejšími potoky a hajní nad lukami. V roce 1654 je zmínka jen o inspektorech nad pekaři s doplňujícím odstavcem, jak jim má být placeno. Pomocní úředníci měli obdržet každý rok sud bílého piva a šestýrky piva starého. Z toho tedy vyplývá, že i tyto pomocné úřady byly placené. Při obnově pomocných úřadů v roce 1655 došlo k personální změně v těchto úřadech inspectores a sádcí nad masy, inspectores nad pekaři, desátníci nad pastýři, úředníci nad komíny, hajný nad brusným, hajní nad hořejšími potoky, hajní nad dolejšími potoky, hajní nad lukami.⁸⁸

S postupem času docházelo k početnímu nárůstu pomocných úřadů. V roce 1676 se setkáváme v Netolicích s tříadvaceti různými úřady, jakými byly např. školní inspektor, dohled nad solním handlem, obroční, špitálský, kvašení chlebů, fišmistři, desátníci, inspektor nad komíny, hajný, nad loukami, nad potoky dolejšími, ponocní a další. Do té doby než vznikly tyto nové úřady, drželi nad nimi dohled sami konšelé, a to zejména z toho důvodu, že v těchto oborech obchodovali, proto chtěli mít dohled např. nad výrobou chlebů.

Počet jednotlivých úředníků v úřadech byl různý, nebyl pevně stanoven a především se odvíjel od důležitosti a obsáhlosti jednotlivých resortů. Například při obnově v roce 1655 dohlíželo nad obchodem s masem sedm různých osob. Všichni zároveň zastávali úřady v městské radě. Tato situace může být opět dokladem toho, že obchod s masem byl velice důležitý, a proto si ho hlídali sami konšelé. Rovněž kontrolní úřad nad pekaři zastávali nejméně čtyři úředníci, zřejmě z toho důvodu, že již v této době byly Netolice pekařským

---

⁸⁷ SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

⁸⁸ Tamtéž.

městem a pečivo bylo velice poptávaným zbožím. I těmito úředníky byli členové městské rady. V roce 1655 to byl Jiří Lešetický, Jiří Všetečka, Jan Paur a Jan Plevka. Dalším důležitým úřadem byla kontrola desátků, na které se podílelo rovněž velké množství úředníků, samozřejmě z velké části sami radní. Kromě dohledu nad obchodními a hospodářskými záležitostmi byla důležitá kontrola bezpečnosti ve městě. Z toho důvodu byly zřizovány úřady nad komíny, aby se předešlo požárům, dále nad „lúkami“, kdy tyto úředníci kontrolovali pastvu dobytka, aby nedocházelo k pasení krav na cizím pozemku a tím nevznikaly škody skutečným majitelům.⁸⁹

Co se týká ohodnocení práce v jednotlivých úřadech, tak ani pomocní úředníci nebyli ošizeni o naturální či peněžní dávky. Například fišmistrům bylo přidáváno na nové boty a z výlovu každého rybníku podle jeho velikosti šla finanční odměna. K těmto odměnám náležela ještě naturální dávka v podobě pšenice, žita a hrachu. Dalšími ohodnocenými funkcemi byly např. zvoníci, vodáci, pastýři, pověžní a v neposlední řadě i právní posel, jejichž hlavní odměnou byla také pšenice, žito a hrách.⁹⁰

Počet pomocných úřadů byl z velké míry závislý na velikosti města. Ve většině případů platilo, že čím větší město, tím větší počet pomocných úředníků. Například na Starém městě pražském v roce 1579 bylo napočítáno 357 různých úřadů, což je úctyhodný počet.⁹¹ Vezmeme-li v potaz, že v roce 1654 bylo v Netolicích čtyřiatřicet usedlých a šestnáct chalupníků, je množství deseti úřadů slušné zastoupení.

---

⁸⁹ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177, sign. II 167.

⁹⁰ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 160.

⁹¹ J. DOUŠA, *Městské rady*.

3. PRŮBĚH VOLEB A OBNOV NETOLICKÉ MĚSTSKÉ RADY

V této kapitole bych se chtěla věnovat průběhu obnovy městské rady v Netolicích a záležitostem, které s ní byly neodmyslitelně spojené, především tomu, co předcházelo samotnému dosazení a co následovalo po něm.

Hlavními prameny, které by měly podávat zprávy o průběhu renovací městských rad, tedy rychtáře, purkmistra, sboru konšelů a obecních starších, jsou prameny normativní. Obecný pohled na obnovy městských rad a ostatních úředníků podávají především městská práva Brikcího z Licka, která vznikla v 16. století a poté městský zákoník Pavla Kristiána z Koldína. Dalším pramenem, který by měl poskytnout ucelenější pohled na obnovu rady, jsou radní manuály. Ovšem ani v těchto konkrétních protokolech se neobjevuje podrobný popis samotného aktu.

Městská rada v Netolicích byla v průběhu studovaných čtyřiceti let, tedy v letech 1653 až 1690, obnovena celkem osmnáctkrát (viz příloha). Vždy se jednalo o obnovu městské rady, obecních starších a rychtáře. V několika následujících dnech po této renovaci došlo i na obnovu nebo nové zřízení pomocných obecních úřadů.

K obnově městské rady v Netolicích docházelo v intervalech mezi jedním až čtyřmi roky, kromě výjimky na konci osmdesátých let, kdy došlo k obnově v roce 1677. Poté nastala téměř desetiletá přestávka, po které došlo k obnově až v roce 1685. Obnova městské rady byla také neodmyslitelně spojena s ročním obdobím. Zpravidla se nová obnova konala na jaře či na podzim. Pouze čtyřikrát došlo k obnově v letních měsících, a to dvakrát v srpnu a dvakrát v červenci. V rámci měsíce také nebylo ustanoveno pevné datum, ke kterému měla být obnova provedena. Zpravidla k renovaci docházelo v druhé polovině měsíce.⁹²

Samotné obnově a jmenování do úřadu předcházela písemná prosba, která byla městskou radou a vši obcí zaslaná hejtmanovi panství, pod které Netolice spadaly. Jednalo se o žádost k povolení renovace městské rady. Byl k ní připojen i seznam nově navrhovaných konšelů. Tento seznam vznikl na základě návrhů stávajících radních. Každý ze současných členů městské rady za sebe navrhoval většinou jednoho nástupce. Primas byl zřejmě výjimkou, jelikož ze seznamu těchto návrhů je patrné, že za sebe navrhoval tři vhodné uchazeče. Stávající členové rady za sebe navrhovali jiného současného člena, čímž docházelo

---

⁹² SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177-181, sign. II 167-171.

k tomu, že téměř po celých čtyřicet let druhé poloviny 17. století rada v Netolicích nezměnila své obsazení.⁹³

Ke změně člena rady tedy došlo jen v případě náhlého úmrtí nebo neschopnosti ze zdravotních důvodů úřad vykonávat. K situaci, že by někdo z radních zemřel, došlo v roce 1655. V tomto roce zemřeli naráz tři členové rady, jejichž úmrtí bylo zaznamenáno v seznamu obnovy křížkem u jejich jména. V důsledku nastalé situace ovšem nedošlo k mimořádným volbám a dosazení, ale místa zůstala uvolněna až do další renovace. Dvě místa, která se uvolnila mezi konšely, zaplnili obecní starší, kteří figurovali na prvních postech právě mezi obecními staršími a místo nich byli dosazeni jiní měšťané z obce.⁹⁴

Navrhování nástupců mělo svůj systém. Současné členy rady navrhovali z toho důvodu, aby nebyla narušena funkčnost města a jeho správa. Jelikož stávající členové již o chodu města věděli vše důležité, měl tento přístup zaručit bezproblémový chod města. Podle množství let, v kterých měšťan setrval v radě, se odvíjela i jeho pozice na seznamu navržených osob. Čím více měl odsloužených let a zkušeností, tím byl na vyšším místě, s tím pro něj stoupala i pravděpodobnost zvolení do úřadu primase.

Po zaslání již zmiňované žádosti s tímto seznamem přišla od hejtmana odpověď s termínem, kdy by měla renovace s účastí hejtmana proběhnout. V jiných městech se také mohlo stát, že některá osoba na seznamu hejtmanovi nebo vrchnosti nevyhovovala a požadoval za ni náhradu, ale taková situace v Netolicích v druhé polovině 17. století nenastala a vždy byl odsouhlasen celý seznam. Městské radě byly také zaslány pokyny, co má rada za své volební období vykonat, na co dohlédnout a jak se chovat. V příloze k renovaci v roce 1653 jim byla zaslána nařízení, že by měli dodržovat katolické zvyky, držet půst v pití a jídle, o nedělích a svátcích chodit do kostela, vydržet tam celou mši a hlavně u toho nepít. Dále nařízení obsahovala výzvu, že mají urychleně zaplatit dluhy a vyhotovit účet k právě uplynulému roku. Neodmyslitelně k tomu patřilo i nařízení, že mají na tyto punkta odpovědět, jinak jim hrozila pokuta.⁹⁵

Na vlastní akt obnovy byla do radního domu sezvána celá obec, aby i jim mohla být přečtena nařízení. Po seznámení měšťanů se jmény nových radních, obecních starších a rychtáře i s jejich povinnostmi zřejmě, alespoň podle dochovaného účtu k renovaci městské rady z roku 1655, následovalo pohoštění. Z tohoto účtu je patrné, že obnova rady nebyla nijak

---

⁹³ Tamtéž.

⁹⁴ Tamtéž.

⁹⁵ SOKA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 618, sign. I D a, kart. 20.

levnou záležitostí. Radní především platili vrchnímu hetmanovi za to, že jim obnovu umožnil, tato částka se pohybovala kolem 36 dukátů. Jelikož na obnovy podle dochovaného účtu hejtman nejezdil sám, byly další finance poskytnuty eggenberským úředníkům Matyášovi Fridrichovi Forkovi z Forkenau v rozsahu 12 dukátů a Honzovi Zirkovi-Šteinovi zaplatili dukáty tři. Další finance šly na mládence pana hejtmana, kuchařům, kuchařkám za výpomoc, lancknechtům a kočímu.⁹⁶

Potravinu na přípravu jídel zpravidla obstarávali sami radní ze svých zdrojů, ale samozřejmě že si za to nechávali zaplatit. Zbytek byl obstarán z obecních zdrojů, jako byly například obecní sádky, z čehož plynuly do městské kasy peníze. Z účtu k roku 1655 vyplývá, že se tedy na obnově naturálně podílel Jakub Cilion, který dodával především koření, víno, olej, proso a kadidlo. Další z radních, který se podílel na zásobování této hostiny, byl Pavel Setunský. Od tohoto radního město kupovalo především vejce. K nachystání takovéto hostiny bylo zapotřebí 50 ryb, a to převážně kaprů, štik, cejnů a okounů. Samozřejmě nesměl chybět ani chléb, žemle a koláče z místní pekárny. K zapití posloužilo víno, staré a bílé pivo v nemalém množství. Celá renovace město stála přes 86 dukátů.⁹⁷ Je zřejmé, že renovace městské rady se stala ve městě společenskou událostí, ovšem značně drahou.

---

⁹⁶ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 170.

⁹⁷ SOKA Prachatice, AM Netolice, Městská kniha, inv. č. 170, sign. II 170.

ZÁVĚR

Tématem mé bakalářské práce se stala personální skladba městské rady v Netolicích ve druhé polovině 17. století. Dřívější studie historiků obracely svůj zájem z velké části na fungování městských rad a s tím spojené střídání v úřadech především v českých královských městech. Podle mého názoru je však důležité i to, jaké bylo sociální zázemí jednotlivých měšťanů spojených s úřadem ve městě Netolice. I toto jsem se tedy ve své bakalářské práci pokusila nastínit.

Samostatné podkapitoly byly věnovány rychtáři, sboru konšelů, primasovi, obecním starším, městskému písaři a v neposlední řadě i pomocným úředníkům a jejich specifickým kontrolním úřadům. V jednotlivých kapitolách nebyly opomenuty povinnosti jednotlivých úředníků a samozřejmě i odměny za jejich práci při správě města. Také jsem ve své bakalářské práci popsala uvedení úředníků do úřadu, jelikož samotné renovace patřily mezi nejdůležitější události konané ve městě. Bohužel se ale nedochoval žádný pramen, který by umožnil utvoření uceleného pohledu na tento akt, proto jsem se také věnovala nákladnosti tohoto ceremoniálu, protože je v pramenech dochován účet k této městské slávě.

Nejdůležitější součástí mé kvalifikační práce se však stalo složení netolických městských rad ve druhé polovině 17. století. Zaměřila jsem se především na to, kolik měšťanů se v průběhu této doby vystřídal ve správě města. Z výsledků mého bádání je patrné, že po většinu času bylo složení městské rady neměnné. Někteří konšelé ve svém úřadu setrvali i mnoho let, což vedlo k utvoření lokální politické elity města.

Cílem mé práce bylo pokusit se vytvořit celkový pohled na městskou radu, její fungování a sociální složení v Netolicích ve druhé polovině 17. století. Myslím si, že cíl mé práce byl z větší části naplněn. Některé části bakalářské práce by podle mého názoru určitě zasloužily hlubší rozbor, bohužel se však nedochoval dostatek pramenů. Jedná se zejména o čtvrtou kapitolu, tedy průběh voleb a obnov netolické městské rady.

Naproti tomu jsou dochovány některé prameny, kterým nebyl v mé práci poskytnut dostatečný prostor, mohly by se tedy stát podkladem pro další kvalifikační práci. Jedná se zejména o nařízení pro radu města, které bylo vydáno na podnět purkmistra a samotné městské rady v letech 1557-1559. Toto nařízení zahrnovalo řady pro členy rady a mimo to i nařízení pro učitele a faráře působící na půdě města. Další téma, kterým bych se mohla dále zabývat, je například rozbor rodinných a kmotrovských vztahů mezi jednotlivými členy působícími v městských úřadech a další.

SEZNAM PRAMENŮ A LITERATURY

Prameny nevydané

Státní okresní archiv Prachatice (dále jen SOkA) Prachatice, AM Netolice, Městská kniha pamětní, tzv. žlutá, inv. č. 170, sign. II 160

SOA Třeboň, Sbíрка matrik Jihočeského kraje, matrika narozených, oddaných, zemřelých farního úřadu Netolice 1656-1685

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 177, sign. II 167

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 178, sign. II 168

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 179, sign. II 169

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 180, sign. II 170

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 181, sign. II 171

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 611, sign. I Č a, kart. 11. (opis městských privilegií)

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 618, sign. I D a, kart. 20. (renovace městské rady)

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 619, sign. I D b, kart. 21. (úředníci)

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 621, sign. I E a, kart. 23. (měšťané)

SOkA Prachatice, AM Netolice, inv. č. 633, sign. I F e, kart. 31. (radnice)

Prameny vydané

JIREČEK, J., (ed.), *Práva městská Království českého a Markrabství moravského spolu s krátkou jich sumou od Pavla Krystyána z Koldína*, Praha 1876.

HAAS A., *Berní rula*, Kraj prácheňský II, Praha 1954.

Literatura

ANTL T., *Dějiny města Netolic*, Netolice 1903.

BENEŠ J., *Archeopark Netolice & Gabreta*, Netolice 2008.

BIŠKOVÁ P., *Malostranské radní elity na přelomu 16. a 17. století*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity*, s. 107-116.

DOUŠA J., *Městské rady v Plzni a na Starém Městě pražském v letech 1550-1650. Sociální složení rad v letech 1560-1590*, Sborník archivních prací (dále SAP) 32, 1982. s. 321-418.

DOUŠA J., *Poznámky k činnosti městských rad na Starém Městě pražském a v Plzni v letech 1547-1627 a k pobytu císaře Rudolfa II. v Plzni v letech 1599-1600*.

- ŘURČANSKÝ M., *Obnovování městských rad v českých královských městech v letech 1624-1636*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*, s. 93-101.
- FEJTOVÁ O. – LEDVINKA V. – PEŠEK J. (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*, Praha 2002 (= Documenta Pragensia 21).
- FEJTOVÁ O. – LEDVINKA V. – PEŠEK J. (edd.), *Pražské městské elity středověku a raného novověku. Jejich proměny, zázemí a kulturní profil*, Praha 2004 (= Documenta Pragensia 22).
- FEJTOVÁ O., *Měšťanské elity na Novém Městě pražském v 17. století a knižní kultura*. Pražský sborník historický 24, 1991, s. 159-174.
- FENCL P., *Linecká stezka*, České Budějovice 2009.
- HAAS A., *Právní oblasti českých měst*, ČSPSČ 60, 1952.
- HAAS A., *Pravomoc českého krále nad poddanskými městy a městečky*, PHS 4, 1958, s. 153-184.
- HAAS A., *Soupis privilegií měst a městeček v Jihočeském kraji*, Archivum Trebonense 1973.
- HAMPL R., *Od Zlaté stezky*, Kratochvíle, roč. 2, č. 5.
- HOFMANN F., *České město ve středověku*, Praha 1992.
- HOFMANN F., *K oblastem českých práv městských*, Studie o rukopisech 14, 1975.
- HRDLIČKA J., *Měšťan*, in: Václav BŮŽEK – Pavel KRÁL (edd.), *Člověk českého raného novověku*, Praha 2007, s. 139-165.
- HRDLIČKA J., *Otázky bez odpovědí aneb konsensuální ticho při obnovách městských rad v raně novověkých Čechách*, in: Václav BŮŽEK- Jaroslav DIBELKA (edd.), *Člověk a sociální skupina v raném novověku*, České Budějovice 2007 (= Opera historica 12), s. 187-220.
- interpretační problém*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity středověku a raného novověku. Jejich proměny, zázemí a kulturní profil*, Praha 2004 (= Documenta Pragensia 22), s. 23-50.
- JANÁK J. - HLEDÍKOVÁ Z. - DOBEŠ J., *Dějiny správy v českých zemích*, Praha 2005.
- JELÍNEK J., *Schwarzenbergové v jižních Čechách*, Hraničář 1993, roč. 38, č. 21.
- JÍŠOVÁ K., *Novoměstské radní elity v 15. století*.
- JORDÁNKOVÁ H. – SULITKOVÁ L., *Kompetence brněnských radních v předbělohorské době. Porovnání se situací v dalších moravských královských městech*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – PEŠEK J. (edd.), *Osm set let pražské samosprávy*.

- KADEŘÁBEK J., *Protireformace Slaného v letech 1610-1635 a její dopad na sociální vazby radních*, Historická demografie 33, 2009, s. 9-44.
- KALNÝ A. (ed.), *Popravčí kniha pánů z Rožmberka*, Třeboň 1993.
- KEJŘ J., *Nad počátky našich měst*, ČsČH 24, 1976, s. 337-410.
- KIBIC K., *Historické radnice*, Praha 1988.
- KLEPL J., *Královská města česká počátkem 18. st. Reformy hospodářské i správní*, ČČH 38, 1932, s. 260-284.
- KRČÁLOVÁ J., *Renesanční stavby B. Maggiho v Čechách a na Moravě*, Praha 1986.
- KUBÍKOVÁ A., *Prodej českokrumlovského panství císaři Rudolfovi II. a přestěhování rožmberského archivu do Třeboně*, Archivum Trebonense 2002, s. 3-13.
- KUBŮ F. – ZAVŘEL P., *Historický vývoj Zlaté stezky: Absolutním vrcholem obchodu bylo šestnácté století za dob panování Rožmberků*. Listy Prachaticka 1995, roč. 3, č. 138, s. 12.
- MACKOVÁ M., *Poddanská města v systému patrimoniální správy*, Ústí nad Orlicí 1996.
- MAREŠ F., *Popravčí kniha pánů z Rožmberka*. Praha 1878.
- MENDELOVÁ J., *Rady Nového a Starého města pražského v letech 1547-1602*, in: O. FEJTOVÁ – V. LEDVINKA – J. PEŠEK (edd.), *Pražské městské elity*, s. 97-106
- MENDLOVÁ J., *Rada Nového Města pražského v letech 1600-1650*, PSH 29, 1996.
- Městský národní výbor v Netolicích, *Tisícileté Netolice*, 1970, s. 3.
- NODL M., *Elity v českých a moravských pozdně středověkých městech jako badatelský a interpretační problém*, in: *Pražské městské elity středověku a raného novověku – jejich proměny, zázemí a kulturní profil*, Praha 2004, s. 23-49.
- PEŠEK J. – ZILYNSKYJ B., *Městský stav v boji se šlechtou na počátku 16. století*, FHB 6, 1984, s. 135-155.
- ROEDL B., *Vademecum městské správy v Lounech v letech 1573-1727*, Louny 2004.
- ROUBÍKOVÁ F., *Královští rychtáři v pražských a jiných českých městech v l. 1547-1783*, Sb. příspěvků k dějinám hl. m Prahy VI, 1930, s. 265-356.
- SMOLOVÁ V., *Rada Starého Města pražského v letech 1650-1715*, *Pražský sborník historický* 24, 1991, s. 5-37.
- STARÝ V., *František Gregora a Netolice*, Hraničář 7, ze dne 14. 2. 1992.
- STARÝ V., *K dějinám cechů v Netolicích*, Netolice 2, 1999.
- STARÝ V., *K rodokmenu Kudrnů v Netolicích*, Netolice 4, 2003.
- STARÝ V., *Netolice a povodně*, Netolice 5, 2002.
- STARÝ V., *Netolice od A do Z*, Muzeum JUDr. Otakara Kudrny, 1993.
- STARÝ V., *Netolické městské lázně a jejich lazebníci*, Netolice 3, 2000.

STARÝ V., *Poprava Pavla Marchánka v Netolicích*, Netolice 7-8, 2005.

STARÝ V., *První právo na výroční trh dal Netolickým král Jiřík*, Listy Prachaticka ze dne 26. 3. 1998.

STARÝ V., *Z historie města Netolice*, Netolice 3-4,4-5, 2005.

TRUC M., *Ius regale rožmberských městských privilegií*, in: *Městské právo v 16. -18. století v Evropě*, Praha 1982.

WINTER Z., *Kulturní obraz českých měst. Život veřejný v 15. a 16. věku mezi roky 1420 – 1620*, Matice česká, Praha 1890.

ZÁLOHA, Jiří, *Eggenberské dědictví v Čechách*, Jihočeský sborník historický 38, 1969, s. 10-14.

ŽEMLIČKA J., *Přemyslovská hradská centra a počátky měst v Čechách*, ČsČH 29, 1978, s. 559-586.

SEZNAM PŘÍLOH

- Příloha č. 1: Seznam radních po obnovení rady 28. srpna 1653.
- Příloha č. 2: Seznam radních po obnovení rady 16. listopadu 1654.
- Příloha č. 3: Seznam radních po obnovení rady 11. prosince 1655.
- Příloha č. 4: Seznam radních po obnovení rady 30. května 1657.
- Příloha č. 5: Seznam radních po obnovení rady 28. Května 1658.
- Příloha č. 6: Seznam radních po obnovení rady 9. června 1659.
- Příloha č. 7: Seznam radních po obnovení rady 9. srpna 1661.
- Příloha č. 8: Seznam radních po obnovení rady 24. října 1662.
- Příloha č. 9: Seznam radních po obnovení rady 19. října 1666.
- Příloha č. 10: Seznam radních po obnovení rady 5. července 1668.
- Příloha č. 11: Seznam radních po obnovení rady 27. srpna 1670.
- Příloha č. 12: Seznam radních po obnovení rady 28. prosince 1671.
- Příloha č. 13: Seznam radních po obnovení rady 24. Května 1673.
- Příloha č. 14: Seznam radních po obnovení rady 16. července 1675.
- Příloha č. 15: Seznam radních po obnovení rady 16. listopadu 1676.
- Příloha č. 16: Seznam radních po obnovení rady 19. listopadu 1677.
- Příloha č. 17: Seznam radních po obnovení rady 19. prosince 1678.
- Příloha č. 18: Seznam radních po obnovení rady 11. prosince 1681.
- Příloha č. 19: Seznam radních po obnovení rady 11. října 1682.
- Příloha č. 20: Seznam radních po obnovení rady 14. ledna 1684.
- Příloha č. 21: Seznam radních po obnovení rady 14. září 1685.
- Příloha č. 22: Seznam radních po obnovení rady 16. března 1686.
- Příloha č. 23: Seznam radních po obnovení rady 2. září 1687.
- Příloha č. 24: Seznam radních po obnovení rady 6. září 1688.
- Příloha č. 25: Seznam radních po obnovení rady 9. června 1692.
- Příloha č. 26: Seznam radních po obnovení rady 10. listopadu 1695.
- Příloha č. 27: Seznam radních po obnovení rady 31. srpna 1697.
- Příloha č. 28: Seznam radních po obnovení rady 28. ledna 1699.
- Příloha č. 29: Seznam radních po obnovení rady 22. prosince 1700.
- Příloha č. 30: Na odúmrt' Confirmatio.
- Příloha č. 31: Fotografická příloha seznamu radních po obnovení rady 16. listopadu 1654 v českém jazyce.

Příloha č. 32: Fotografická příloha seznamu radních po obnovení rady 24. října 1662 v německém jazyce.

Příloha č. 33: Fotografická příloha prosby vrchnosti o povolení renovace roku 1654.

Příloha č. 34: Fotografická příloha seznamu pomocných úředníků po obnovení roku 1657.

Příloha č. 35 a č. 36: Fotografická příloha dvou úvodních stran privilegií vydaných městu Netolice.

Příloha č. 37: Netolická městská pečeť.

PŘÍLOHY

Ediční poznámka

V příloze bakalářské práce jsem zpřístupnila seznamy obecních radních z let 1653 – 1688, které mi dále posloužily pro vlastní práci. Většina těchto seznamů je psána česky až na roky 1662, 1676 a 1688, které jsou zaznamenány v německém jazyce. Radní manuály, ze kterých jsem čerpala, jsou uloženy ve Státním okresním archivu Prachatice ve fondu Archiv města Netolice.

Ediční zásady použité pro vznik přílohy vycházely z obvyklých pravidel zpřístupňování novodobých česky psaných textů. Text byl transkribován. Ediční zásahy do textu jsou naznačeny grafickými symboly.⁹⁸

Zkratky byly rozepisovány (např. Jeho Milosti, Jeho Milost) do [ ] závorek. Do < > závorek jsem psala přeškrtnutý text. Pro označení špatně (nejasně) čitelného textu je užitá hranatá závorka s otazníkem uvnitř [?]. Nečitelný text je vložen do hranatých závorek s tečkami [...]. Pro vpisky, které nejsou v textu, byly použity složené závorky {}. Kulaté závorky ( ) byly použity stejně jako v původním textu. Dvojice hlásek byly zjednodušovány podle současného pravopisu - ie → ě (např. ve jméně Vaniek – Vaněk). ej → ý (např. Holeyh – Holých) au → o (např. Bohuslav – Bohuslav). Spřežky byly převáděny podle významu slov (cz → c, č, rz → ř). Dvě hlásky ss byly psány jako š. Slova, ve kterých bylo zdvojené písmeno, které se při dnešní pravopisu ne užívá, byla převáděna. Tvary slovesa být byly ponechány. Cizojazyčné zápisy jmen byly přepsány do české podoby (např. Jiří – Jiří). Délka samohlásek byla modernizována. Malá a velká písmena byla přizpůsobena dnešnímu pravopisu, rovněž i číslovky.

---

⁹⁸ Ivan ŠŤOVÍČEK, *Zásady pro vydávání historických pramenů z období od počátku 16. století do současnosti. Příprava vědeckých edic dokumentů ze 16.-20. století pro potřeby historiografie*, Praha 2002.

Příloha č. 1

Seznam radních po obnovení rady 28. srpna 1653⁹⁹

Anno 1653 dne 28. Augusti stalo se obnovení rady obce skrz J[eho] M[ilost] pana vrchního hejtmána knížectví krumlovského (titul) a jsou osoby dosazeny na místa konšelská tito.

Do velké rady

- 1) Jiří s[tarší] Neuhauszer Primas
- 2) Jan Dvořák
- 3) Ondřej Kuneš
- 4) Václav Holých
- 5) Jonáš Ebrle
- 6) Matyáš Kladruba
- 7) Jan Haduš
- 8) Jan Churan
- 9) Jan Plevka
- 10) Jan Paur
- 11) Jan Čížek
- 12) Jiří Lešetický

Do malé rady

- 1) Matyáš Waymon přední
- 2) Pavel Neuhauszer
- 3) Šimon Šviha
- 4) Pavel Michálek
- 5) Jan Baušický
- 6) Adam Paulín
- 7) Daniel Roth
- 8) Tomáš Zihávka
- 9) Václav Moller
- 10) Jiří Ziegler
- 11) Pavel Holých
- 12) Bohuslav Greinar

Za rychtáře Jiří Všeťečka

---

⁹⁹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

Příloha č. 2.

Seznam radních po obnovení rady 16. Listopadu 1654.¹⁰⁰

A[nno] 1654 dnes 16. Novemb[ris]. Stalo se obnovení rady v městě Netolicích, a jsou na radu větší i menší dosazení osoby tyto.

Do velké rady

- 1) Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jan Dvořák
- 3) Ondřej Kuneš
- 4) Václav Holých
- 5) Jonáš Ebrle
- 6) Matyáš Kladruba
- 7) Jan Haduš
- 8) Jiří Všetečka
- 9) Jan Churan
- 10) Jan Plevka
- 11) Jan Paur
- 12) Jan Čížek

Do malé rady

- 1) Václav Moller přední
- 2) Pavel Neuhauszer
- 3) Pavel Michálek
- 4) Jan Baušický
- 5) Adam Paulín
- 6) Tomáš Zihávka
- 7) Jiří s[arší] Ziegler
- 8) Pavel Holých
- 9) Bohuslav Greinar
- 10) Pavel Setunský
- 11) Ondřej Vaněk
- 12) Jakub Plevka

Za Rychtáře: Jiří Lešetický

---

¹⁰⁰ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

Seznam radních po obnovení rady 11. prosince 1655.¹⁰¹

Anno 1655 11. Decembris stalo se obnovení obecní rady a rychtáře města Netolic a jsou za konšele voleni. Níže psané osoby tyto.

Do velké rady

- 1) Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jiří Dvořák
- 3) Ondřej Kuneš
- 4) Václav Holých
- 5) Jonáš Ebrle †
- 6) Matyáš Kladruba †
- 7) Jan Haduš
- 8) Jiří Všetěčka
- 9) Jan Churan
- 10) Jan Plevka
- 11) Jan Čížek
- 12) Pavel Michálek

Do malé rady

- 1) Jiří Lešetický starší obecní
- 2) Pavel Neuhauszer
- 3) Václav Moller
- 4) Jan Baušický
- 5) Tomáš Zihávka
- 6) Pavel Holých
- 7) Jiří s[arší] Ziegler †
- 8) Bohuslav Greinar
- 9) Pavel Setunský
- 10) Ondřej Vaněk
- 11) Šimon Šviha
- 12) Jakub Plevka

Za rychtáře pan Jan Paur

---

¹⁰¹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

Příloha č. 4.

Seznam radních po obnovení rady 30. května 1657.¹⁰²

Anno 1657 30. May stalo se obnovení obecního úřadu města Netolic skrze J[eho] M[ilost]pana vrchního hejtmana. A jsou osoby volené a dosazené jak následuje:

Do velké rady

- 1) Jiří Neuhauszer Primas
- 2) Václav M[atěj] Pacovský
- 3) Jan Dvořák
- 4) Ondřej Kuneš
- 5) Jan Paur
- 6) Václav Haduš
- 7) < Václav Holých >
- 8) < Jiří Všeetečka >
- 9) Jan Plevka
- 10) Jan Čížek
- 11) Pavel Michálek
- 12) Jiří Lešetický

Do malé rady

- 1) Pavel Holých starší obecní
- 2) Jan Churan
- 3) Bohuslav Greinar
- 4) Pavel Neuhauszer
- 5) Jan Baušický
- 6) < Šimon Šácha >, Tomáš Zihávka
- 7) Pavel Setunský
- 8) Ondřej Vaněk
- 9) Šimon Šviha
- 10) Jakub Plevka
- 11) Jiří Brabeneček
- 12) Bartoloměj Kladruba

Václav Moller Rychtář

---

¹⁰² SOkA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

Seznam radních po obnovení rady 28. května 1658.¹⁰³

Anno domini 1658 dne 28. May stalo se obnovení obecního úřadu města Netolic skrze J[eho] M[ilost]pana vrchního hejtmana. A jsou osoby volené a dosazené jak následuje:

Do velké rady	Do malé rady
1) Václav Pacovský primas	1) Pavel Holých starší radní
2) Jiří Neuhauszer	2) Jan Churan
3) Jan Dvořák	3) Bohuslav Greinar
4) Jan Václav Haduš	4) Pavel Neuhauszer
5) Ondřej Kuneš	5) Jan Baušický
6) Jan Paur	6) Tomáš Zihávka
7) Václav Holých	7) Pavel Setunský
8) Jiří Všetěčka	8) Ondřej Vaněk
9) Jan Plevka	9) Šimon Šviha
10) Jan Čížek	10) Jakub Plevka
11) Pavel Michálek	11) Jiří Brabeneček
12) Jiří Lešetický	12) Bartoloměj Kladruba

Václav Moller rychtář

---

¹⁰³ SOkA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

Seznam radních po obnovení rady 9. června 1659.¹⁰⁴

Anno domini 1659 den 9. Juny stalo se obnovení obecního úřadu města Netolic skrze J[eho] M[ilost] pana vrchního hejtmána panství krumlovského z Eggenberků a jsou velené a dosazené osoby jak následuje.

Do velké rady

- 1) pan Jan Plevka Primas
- 2) P[an] Jiří Neuhauszer
- 3) P[an] Jan Dvořák
- 4) P[an] Jan Václav Haduš
- 5) P[an] Ondřej Kuneš
- 6) P[an] Jan Paur
- 7) P[an] Václav Holých
- 8) P[an] Jiří Všeťčka
- 9) P[an] Pavel Michálek
- 10) P[an] Jiří Lešetický
- 11) P[an] Ondřej Vaněk
- 12) P[an] Jan Čížek

Do malé rady

- 1) pan Pavel Setunský starší obecní
- 2) P[an] Pavel Holých
- 3) P[an] Jan Churan
- 4) P[an] Bohuslav Greinar
- 5) P[an] Jan Baušický
- 6) P[an] Tomáš Zihávka
- 7) P[an] Šimon Šviha
- 8) P[an] Jakub Plevka
- 9) P[an] Jiří Brabeneček
- 10) P[an] Jan Mokrý
- 11) P[an] Řehoř Pátek
- 12) P[an] Karel Ziegler

Městský rychtář Václav Moller

---

¹⁰⁴ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 178, sign. II 168.

Seznam radních po obnovení rady 9. srpna 1661.¹⁰⁵

A[nno] 1661 9. Augusti p[an] m[ilost] p[an] vrchní hejtman přijel úřad renovovati a jsou do rady dosazeni, jak zaznamenal.

Do velké rady

- 1) P[an] Jan Plevka primas
- 2) P[an] Jiří Neuhauszer
- 3) P[an] Jan Haduš
- 4) P[an] Ondřej Kuneš
- 5) P[an] Jan Paur
- 6) P[an] Václav Holých
- 7) P[an] Jiří Všetečka
- 8) P[an] Pavel Michálek
- 9) P[an] Jiří Lešetický
- 10) P[an] Ondřej Vaněk
- 11) P[an] Jan Mokrý
- 12) P[an] Jiří Ziegler

Do malé rady

- 1) P[an] Řehoř Pátek starší obecní
- 2) P[an] Pavel Holých
- 3) P[an] Pavel Setunský
- 4) P[an] Jan Churan
- 5) P[an] Bohuslav Greinar
- 6) P[an] Jan Baušický
- 7) P[an] Tomáš Zihávka
- 8) P[an] Šimon Šviha
- 9) P[an] Jakub Plevka
- 10) P[an] Jiří Brabeneček
- 11) P[an] Jakub Kuliš
- 12) P[an] Jiří Vladyka

Městský rychtář Václav Moller

---

¹⁰⁵ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 178, sign. II 168.

Příloha č. 8

Seznam radních po obnovení rady 24. října 1662.¹⁰⁶

Rasts verneuerung der Statt Netolitz den 24. Octob[ris] A[nno] 1662.

Iuner ratts perssonen	Eüsere Ratts perssonen
1) Jiří Neuhauszer Primas	1) Řehoř Pátek gemein eltisten
2) Jan Plevka	2) Pavel Holých
3) Jan Václav Haduš	3) Pavel Setunský
4) Ondřej Kuneš	4) Bohuslav Greinar
5) Jan Paur	5) Jan Baušitský
6) Jan Churan	6) Tomáš Zihávka
7) Jiří Vsetečka	7) Šimon Šviha
8) Pavel Michálek	8) Jakub Plevka
9) Jiří Lešetický	9) Jiří Brabeneček
10) Ondřej Vaněk	10) Jiří Vladyka
11) Jan Mokrý	11) Jakub Cillion
12) Jiří Ziegler	12) Jan Janides

Statt Richter Václav Moller

---

¹⁰⁶ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 178, sign. II 168.

Seznam radních po obnovení rady 19. října 1666.¹⁰⁷

Anno domini 1666 dne 19. Octobris stalo se obnovení úřadu města Netolic skrze stranu od R. vysoce [...] knížete a pana pana našeho milostivého nařizujeme pány Komisaře a rady R. [...] a jsou osoby volené a dosazené do obecní rady ty rychtář jak následuje.

Do velké rady

- 1) P[an] Jiří Neuhauszer
- 2) P[an] Jan Plevka
- 3) P[an] Ondřej Kuneš
- 4) P[an] Jiří Všečetka
- 5) P[an] Pavel Michálek
- 6) P[an] Jiří Lešetický
- 7) P[an] Ondřej Vaněk
- 8) P[an] Jan Mokry
- 9) P[an] Jiří Ziegler
- 10) P[an] Václav Moller
- 11) P[an] Řehoř Pátek
- 12) P[an] Jan Janides

Městský rychtář Jan Paur

Do malé rady

- 1) P[an] Jiří Brabeneček přední starší obecní
- 2) P[an] Pavel Holých
- 3) P[an] Pavel Setunský
- 4) P[an] Bohuslav Greinar
- 5) P[an] Jan Baušický
- 6) P[an] Tomáš Zihávka
- 7) P[an] Jakub Plevka
- 8) P[an] Jiří Vladyka
- 9) P[an] Valentin Svolný
- 10) P[an] Jan Křesťánek
- 11) P[an] Mikoláš Cilion
- 12) P[an] Jiří Neuhauszer

---

¹⁰⁷ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 178, sign. II 168.

Seznam radních po obnovení rady 5. července 1668. ¹⁰⁸

Anno 1668 dne pátého měsíce Jully stala se renovace úřadu města Netolic.

Do velké rady

- 1) P[an] Jiří Neuhauszer primas
- 2) P[an] Jan Plevka
- 3) P[an] Ondřej Kuneš
- 4) P[an] Jan Paur
- 5) P[an] Jiří Všetečka
- 6) P[an] Pavel Michálek
- 7) P[an] Jiří Lešetický
- 8) P[an] Ondřej Vaněk
- 9) P[an] Jan Mokrý
- 10) P[an] Jiří Ziegler
- 11) P[an] Václav Moller
- 12) P[an] Řehoř Pátek *

Jan Janides Rychtář

Do malé rady

- 1) P[an] Jiří Brabeneček přední starší obecní
- 2) P[an] Pavel Holých
- 3) P[an] Pavel Setunský
- 4) P[an] Bohuslav Greinar
- 5) P[an] Jan Baušický
- 6) P[an] Tomáš Zihávka
- 7) P[an] Jakub Plevka
- 8) P[an] Jiří Vladyka
- 9) P[an] Jan Křest'ánek
- 10) P[an] Mikoláš Cillion
- 11) P[an] Jiří Chráš'anský
- 12) P[an] Matyáš Hegel

* V originálu opraveno novodobým přípisem na Řehoř

---

¹⁰⁸ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 179, sign. II 169.

Seznam radních po obnovení rady 27. října 1670.¹⁰⁹

Anno 1670 27. Octobris stala se renovaci a jsou dosazeni do rady za rychtáře a starší obecní.

Do velké rady

- 1) Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jan Plevka
- 3) Jan Paur
- 4) Jiří Všetěčka
- 5) Pavel Michálek
- 6) Jiří Lešetický
- 7) Jan Mokrý
- 8) Řehoř Pátek
- 9) Jan Janides
- 10) Jiří Brabeneček
- 11) Bohuslav Greinar
- 12) Mikoláš Cillion

Do malé rady

- 1) Jan Křesťánek přední starší obecní
- 2) Pavel Holých
- 3) Pavel Setunský
- 4) Tomáš Zihávka
- 5) Jakub Plevka
- 6) Jiří Vladyka
- 7) Jiří Chrást'anský
- 8) Matyáš Hegel
- 9) Tomáš Schitz
- 10) Jiří Široký
- 11) Lambert du Mont
- 12) Melichar Lešetický

Rychtář Jiří Ziegler

---

¹⁰⁹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 179, sign. II 169.

Seznam radních po obnovení rady 28. prosince 1671.¹¹⁰

Raths verneüerung der fürstl[ichen] Eggenberg[en] statt Netolicz den 28. 9bris 1671.

Innere Raths Personen	Eussere Raths Personen
1) H[err] Jiří Neuhauszer primas	1) Pavel Setunský g[emeinde] eltiste
2) Jan Paur	2) Lambert du Mont
3) Jiří Všetěčka	3) Jan Křesťanek
4) Pavel Michálek	4) Pavel Holý
5) Jiří Lešetický	5) Tomáš Zihávka
6) Jan Mokrý	6) Jakub Plevka
7) Řehoř Pátek	7) Jiří Vladyka
8) Jan Janides	8) Jiří Chrášťanský
9) Jiří Brabeneček	9) Matyáš Hegel
10) Bohuslav Greiner	10) Tomáš Šír
11) Mikoláš Cillion	11) Melichar Lešetický
12) Jiří Široký	12) Daniel Neuhauszer

Statt Richter H[err] Jiří Ziegler

---

¹¹⁰ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Seznam radních po obnovení rady 24. Května 1673. ¹¹¹

Anno 1673 24. May Stala se renovace, skrze kterou na řečené pány komisaře totiž: (titul) pana [...] rady a pana pana Karla [...], jak následuje.

Do velké rady

- 1) Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jan Paur
- 3) Jiří Všečetka
- 4) Jiří Lešetický
- 5) Jan Mokrý
- 6) Jiří Ziegler
- 7) Řehoř Pátek
- 8) Jiří Brabeneček
- 9) Bohuslav Greinar
- 10) Mikoláš Cillion
- 11) Jiří Široký
- 12) Tomáš Šír

Do malé rady

- 1) Jan Křišťánek starší obecní
- 2) Lambert du Mont
- 3) Jakub Plevka
- 4) Tomáš Zihávka
- 5) Jiří Vladyka
- 6) Jiří Chrást'anský
- 7) Matyáš Hegel
- 8) Melichar Lešetický
- 9) Jan Neuhauszer
- 10) Václav Skřivan
- 11) Valentin Schmidt
- 12) Matyáš Elexhauzer

Rychtář Jiří Janides

---

¹¹¹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 179, sign. II 169.

Seznam radních po obnovení rady 16. července 1675. ¹¹²

Anno 1675 16. Jully Byla obec do domu radního svolána za příčinami.

4) přípis osob při renovaci 12. Jully Anno 1675 do rady

Do velké rady

- 1) P[an] Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jiří Vsetečka
- 3) Jiří Lešetický
- 4) Jiří Ziegler
- 5) Řehoř Pátek
- 6) Jan Janides
- 7) Jiří Brabeneček
- 8) Bohuslav Greinar
- 9) Mikoláš Cillion
- 10) Jan Křest'ánek
- 11) Lambert du Mont
- 12) Jiří Vladyka

P[an] Jiří Šíroký Rychtář

Do malé rady

- 1) P[an] Jakub Plevka starší obecní
- 2) Tomáš Zihávka
- 3) Matyáš Elexhauszer
- 4) Jiří Chrášťanský
- 5) Melichar Lešetický
- 6) Daniel Neuhauszer
- 7) Václav Skřivan
- 8) Valentin Schmidt
- 9) Jiří Sitter
- 10) Kašpar Paur
- 11) Jan Netáhlo
- 12) Jan Accent

---

¹¹² SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 180, sign. II 170.

Seznam radních po obnovení rady 16. listopadu 1676. ¹¹³

Ratst verneuerung der fürst[lichen] Eggenbertlich statt Netolitz dem 16: Novembris A[nn]o 1676.

Innere Ratten Personen

- 1) H[err] Řehoř Pátek primasen
- 2) Jiří Neuhauszer
- 3) Jiří Lešetický
- 4) Bohuslav Greinar
- 5) Jiří Ziegler
- 6) Mikoláš Cillion
- 7) Lambert du Mont
- 8) Jiří Široký
- 9) Jiří Vladyka
- 10) Matyáš Elexhauszer
- 11) Václav Skřivan
- 12) Valentin Schmidt

Eusere Rats Personen

- 1) Jiří Plevka gemein eltister
- 2) Tomáš Zihávka
- 3) Jiří Chrástanský
- 4) Daniel Neuhauszer
- 5) Kašpar Paur
- 6) Jan Netáhlo
- 7) Jan Accent
- 8) Melichar Lešetický
- 9) Vavřinec Brych
- 10) Vavřinec Paulin
- 11) Jiří Šviha
- 12) Řehoř Břečka

Statt Richter Jiří Sitter

---

¹¹³ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 180, sign. II 170.

Seznam radních po obnovení rady 19. listopadu 1677. ¹¹⁴

Anno 1677 19. Novembris stala se renovace.

Do velké rady voleni jsou	Starší obecní
1) Jiří Neuhauszer primas	1) Vavřinec Paulín Starší obecní
2) Jiří Lešetický	2) Tomáš Zihávka
3) Bohuslav Greinar	3) Jiří Chrášťanský
4) Jiří Ziegler	4) Melichar Lešetický
5) Mikoláš Cillion	5) Daniel Neuhauszer
6) Lambert du Mont	6) Kašpar Paur
7) Jiří Široký	7) Jan Netáhlo
8) Jiří Vladyka	8) Jan Accent
9) Matyáš Elexhauszer	9) Vavřinec Brych
10) Václav Skřivan	10) Jiří Šácha
11) Valentin Schmidt	11) Řehoř Břečka
12) Jakub Plevka	12) Ondřej Churan

Městský Rychtář Pan Jiří Sitter

---

¹¹⁴ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 180, sign. II 170.

Příloha č. 17

Seznam radních po obnovení rady 19. prosince 1678.¹¹⁵

Verneuerung des Raths in der fürst[lichen] Eggenber[gen] statt Netolitz den 19. Decemb[ris] 1678.

Innere Raths Personen

- 1) H[err] Jiří Neuhauszer primas
- 2) Jiří Lešetický
- 3) Bohuslav Greiner
- 4) Jiří Ziegler
- 5) Mikoláš Cilion
- 6) Lambert du Mont
- 7) Jiří Vladyka
- 8) Matyáš Elexhauser
- 9) Václav Skřivan
- 10) Valentin Schmidt
- 11) Jakub Plevka
- 12) Kašpar Paur

Eusere Raths Personen

- 1) Vavřinec Paulín gemein eltesten
- 2) Tomáš Zihávka
- 3) Jiří Chrášťanský
- 4) Melichar Lešetický
- 5) Daniel Neuhauszer
- 6) Jan Netáhlo
- 7) Jan Accent
- 8) Vavřinec Brych
- 9) Jiří Šviha
- 10) Řehoř Břečka
- 11) Ondřej Churan
- 12) Jan Moller

Statt Richter H[err] Jiří Sitter

---

¹¹⁵ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Seznam radních po obnovení rady 11. prosince 1681.¹¹⁶

Gehorsam jedoch vermesigeliége meinung welcher gestalt bey Man stehender *Renovation* der Magistrat zu Netolitz unstehl werden möchte Umb.

Innere Raths pershonen	eusere Raths Personen
1) H[err] Jiří Neuhauszer primas	1) <gemein eltisten> Ondřej Churan gemein eltisten
2) Jiří Lešetický	2) Vavřinec Paulín
3) Bohuslav Greiner	3) Tomáš Zihávka
4) Jiří Ziegler N[ota] B[ene]	4) Jiří Chrášťanský
5) <Jiří Sitter> Mikoláš Cillion	5) Melichar Lešetický
6) Lambert du Mont	6) Daniel Neuhauszer
7) Jiří Vladyka	7) Jan Netáhlo
8) Matyáš Elexhauser	8) Jan Accent
9) Václav Skřivan	9) Vavřinec Brych
10) Valentin Schmid	10) Jiří Šviha
11) Jakub Plevka	11) Jan Moller
12) Kašpar Paur	12) Řehoř Pfeffer

Statt Richter <Kašpar Paur> Řehoř Břečka

<Jiří Břečka> wander Jiří Ziegler fall unsgelassen werden solchender Jiří Sitter verstat seinen in umb gnohme werden.

N[ota] B[ene] dieser ist ganz geherlas undt dahero ihnen Rath nicht merh tauglich.

Petershoff den 11. xbris 1681.

---

¹¹⁶ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Seznam radních po obnovení rady 11. října 1682.¹¹⁷

Raths verneuerung der statt Netolitz vergegangen den 11. 8b[ris] 1682.

Innere Raths Personen

- 1) H[err] Jiří Neuhauser primas
- 2) Jiří Lešetický
- 3) Bohuslav Greiner
- 4) Jiří Ziegler
- 5) Mikoláš Cillion
- 6) Lambert du Mont
- 7) Jiří Vladyka
- 8) Matyáš Elexhauser
- 9) Václav Skřivan
- 10) Valentin Schmid
- 11) Jakub Plevka
- 12) Kašpar Paur

Eusere Raths Personen

- 1) H[err] Vavřinec Paulín gemein eltesten
- 2) Tomáš Zihávka †
- 3) Jiří Chrást'anský {ist und ershenen}
- 4) Melichar Lešetický
- 5) Daniel Neuhauser
- 6) Jan Netáhlo
- 7) Jan Accent
- 8) Vavřinec Brych
- 9) Jiří Šviha
- 10) Řehoř Břečka
- 11) Ondřej Churan
- 12) Jan Moller

Statt Richter Herr Jiří Sitter

---

¹¹⁷ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 20

Seznam radních po obnovení rady 14. ledna 1684.¹¹⁸

Raths verneuerung d[er] statt Netolitz d[en] 14. Januar 1684.

Gemein eltiste

1) Primátor Jiří Neuhauszer	1) Ondřej Churan
2) Jiří Lešetický	2) Vavřinec Paulín
3) Bohuslav Greiner	3) Jiří Chrást'anský
4) Jiří Ziegler	4) Melichar Lešetický
5) Mikoláš Cillion	5) Daniel Neuhauszer
6) Lambert du Mont	6) Jan Netáhlo
7) Jiří Vladyka	7) Jan Accent
8) Matyáš Elexhauser	8) Vavřinec Brych
9) Václav Skřivan	9) Jiří Šviha
10) Jiří Sitter	10) Řehoř Břečka
11) Valentin Schmid	11) Jan Moller
12) Jakub Plevka	12) Jiří Greiner

---

¹¹⁸ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Seznam radních po obnovení rady 14. září 1685. ¹¹⁹

Anno 1685 14. Seb[tembris] byla renovaci obecního úřadu. A jsou dosazeni do rady, jak následuje.

Do velké rady

- 1) pan Jiří Neuhauszer primas
- 2) p[an] Jiří Lešetický
- 3) p[an] Bohuslav Greinar
- 4) p[an] Jan Ziegler
- 5) p[an] Mikoláš Cillion
- 6) p[an] Lambert du Mont
- 7) p[an] Jiří Vladyka
- 8) p[an] Matyáš Elexhauszer
- 9) p[an] Václav Skřivan
- 10) p[an] Jiří Sitter
- 11) p[an] Valentin Schmidt
- 12) p[an] Daniel Neuhauszer
- 13) p[an] Kašpar Paur Rychtář
- 14) p[an] Ondřej Churan přední starší obecní
- 15) p[an] Jakub Plevka
- 16) p[an] Vavřinec Paulín
- 17) p[an] Jiří Chrást'anský
- 18) p[an] Melichar Lešetický
- 19) p[an] Pavel Špinka
- 20) p[an] Jan Netáhlo
- 21) p[an] Vavřinec Brych
- 22) p[an] Jiří Šácha
- 23) p[an] Řehoř Břečka
- 24) p[an] Jan Moller
- 25) p[an] Jiří Greinar

---

¹¹⁹ SOkA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 181, sign. II 171.

Seznam radních po obnovení rady 16. března 1686. ¹²⁰

Raths verneuerung der statt Netolitz geschehen den 16ten Martii 1686.

Innere Raths Personen

- 1) † H[err] Jiří Neuhauszer primas
- 2) † Jiří Lešetický
- 3) † Bohuslav Greiner
- 4) Jiří Ziegler
- 5) Mikoláš Cillion
- 6) Lambert du Mont
- 7) Jiří Vladyka
- 8) † Matyáš Elexhauser
- 9) Václav Skřivan
- 10) † Jiří Sitter
- 11) Valentin Schmid
- 12) Daniel Neuhauszer

Eusere Raths Personen

- 1) H[err] Ondřej Churan g[emein] eltisten
- 2) Jakub Plevka
- 3) Vavřinec Paulín
- 4) Jiří Chrást'anský
- 5) Melichar Lešetický
- 6) Pavel Špinka
- 7) Vavřinec Brych
- 8) Jiří Šviha
- 9) Řehoř Břečka
- 10) Jan Moller
- 11) Jiří Greiner
- 12) Řehoř Pfeffer

Statt Richter H[err] Kašpar Neuburský

---

¹²⁰ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Seznam radních po obnovení rady 2. září 1687.¹²¹

Anno 1687 2. Septembris stala se renovaci a jsou do místa dosazeni.

radní	starší obecní
1) Jiří Neuhauszer primas	1) Ondřej Churan g[emein]
2) Jiří Lešetický	2) Jakub Plevka
3) Bohuslav Greinar	3) Vavřinec Paulín
4) Jiří Ziegler	4) Jiří Chrást'anský
5) Mikoláš Cillion	5) Melichar Lešetický
6) Lambert du Mont	6) Pavel Špinka
7) Jiří Vladyka	7) Jiří Šácha
8) Matyáš Elexhauszer	8) Řehoř Břečka
9) Václav Skřivan	9) Jan Moller
10) Jiří Sitter	10) Jiří Greinar
11) Valentin Schmidt	11) Řehoř Pfeffer
12) Daniel Neuhauszer	12) Filip Němec

Městský Rychtář Kašpar Neuburský

---

¹²¹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 181, sign. II 171.

Seznam radních po obnovení rady 6. září 1688.¹²²

Rathaus: Renovation der statt Netolitz vergangen den 6. Septemb[ris] anno 1688.

Eunere rathe Personen	Eusere Ratts Personen
1) Daniel Neuhauszer primas	1) Ondřej Churan gemein eusere Personen
2) Jiří Ziegler	2) Jakub Plevka
3) Mikoláš Cilion	3) Jiří Chrást'anský
4) Jiří Vladyka	4) Melichar Lešetický
5) Kašpar Neuburský	5) Jiří Šácha
6) Václav Skřivan	6) Řehoř Břečka
7) Jiří Sitter	7) Řehoř Greinar
8) Valentin Schmidt	8) Jiří Vladyka
9) Vavřinec Paulín	9) Ondřej Holých
10) Pavel Špinka	10) Tomáš Neuhauszer
11) Jan Moller	11) Mikoláš Michálek
12) Řehoř Pfeffer	12) Jan Peier

Statt Richter Lambert du Mont

---

¹²² SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 181, sign. II 171.

Příloha č. 25

Seznam radních po obnovení rady 9. června 1692. ¹²³

Statt Netolitz.

Inneren Raths perosnen	Euseres Raths Personen
1) Herr Daniel Neuhauszer primas	1) Mikoláš Michálek
2) Jiří Ziegler	2) Ondřej Churan
3) Mikoláš Cilion	3) Jiří Chrášťanský
4) Lambert du Mont	4) Melichar Lešetický
5) Jiří Vladyka	5) Jiří Šviha
6) Kašpar Neuburský	6) Jiří Greiner
7) Václav Skřivan	7) Jeremiáš Vaněk
8) Valentin Schmidt	8) Ondřej Holých
9) Vavřinec Paulin	9) Jan Neuhauszer
10) Pavel Špinka	10) Jan Peier
11) Řehoř Pfeffer	11) Mikoláš Moučka
12) Řehoř Břečka	12) Václav Kuliš

Statt Richter H[err] JanMoller

Diese welchen Statt Nettolitz den 9. Juny A[nno] 1692.

---

¹²³ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 26

Seznam radních po obnovení rady 10. listopadu 1695.¹²⁴

Statt Netolitz.

Inneren Rath's Personen

- 1) H[err] Pavel Špinka primátor
- 2) Mikoláš Cillion
- 3) Lambert du Mont
- 4) Jiří Vladyka
- 5) Kašpar Neuburský
- 6) Václav Skřivan
- 7) Valentin Schmidt
- 8) Vavřinec Paulin
- 9) Jan Molller
- 10) Řehoř Pfeffer
- 11) Jiří Greiner
- 12) Mikoláš Michálek

Euseres Rath's Personen

- 1) Ondřej Churan
- 2) Jiří Chrást'anský
- 3) Melichar Lešetický
- 4) Jiří Šviha
- 5) Jeremiáš Vaněk
- 6) Ondřej Hollý
- 7) Jan Neuhauser
- 8) Jan Peier
- 9) Mikoláš Moučka
- 10) Václav Kuliš
- 11) František Anickoffer
- 12) Václav Pobřísl

Statt Richter H[err] Řehoř Břečka

Diese geschehen Statt Nettolitz den 10. Novembris A[nno] 1695.

---

¹²⁴ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 27

Seznam radních po obnovení rady 31. srpna 1697. ¹²⁵

Statt Netolitz.

Inneren Rathes personen

- 1) H[err] Pavel Špinka primátor
- 2) Mikoláš Cillion
- 3) Lambert du Mont
- 4) Jiří Vladyka
- 5) Kašpar Neuburský
- 6) Václav Skřivan
- 7) Valentin Schmidt
- 8) Vavřinec Paulin
- 9) Jan Molller
- 10) Řehoř Pfeffer
- 11) Řehoř Břečka
- 12) Mikoláš Michálek

Euseres Rathes Personen

- 1) Mikoláš Moučka
- 2) Ondřej Churan
- 3) Jiří Chrástanský
- 4) Melichar Lešetický
- 5) Jiří Šviha
- 6) Jeremiáš Vaněk
- 7) Ondřej Holých
- 8) Jan Neuhauser
- 9) Jan Peier
- 10) Václav Kuliš
- 11) František Anickoffer
- 12) Václav Pobříslo

Statt Richter H[err] Jiří Greinar

Diese geschehen Statt Nettolitz den 31. Augustii Anno1697.

---

¹²⁵ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 28

Seznam radních po obnovení rady 28. ledna 1699. ¹²⁶

Statt Netolitz.

Inneren Raths perosnen

- 1) H[err] Jan Moller primátor
- 2) Pavel Špinka
- 3) Lambert du Mont
- 4) Jiří Vladyka
- 5) Kašpar Neuburský
- 6) Valentin Schmidt
- 7) Vavřinec Paulin
- 8) Řehoř Pfeffer
- 9) Řehoř Břečka
- 10) Mikoláš Michálek
- 11) Ondřej Churan
- 12) Jiří Chrást'anský

Euseres Raths Personen

- 1) Mikoláš Moučka
- 2) Melichar Lešetický
- 3) Jiří Šviha
- 4) Jeremiáš Vaněk
- 5) Ondřej Holých
- 6) Jan Neuhauser
- 7) Jan Peier
- 8) Václav Kuliš
- 9) František Anickoffer
- 10) Václav Pobřísl
- 11) Sebastian Schmidt
- 12) František Křest'ánek

Statt Richter H[err] Jiří Greinar

Diese geschehen Statt Nettolitz den 28. Januarii 1699.

---

¹²⁶ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 29

Seznam radních po obnovení rady 22. prosince 1700.¹²⁷

Statt Netolitz.

Inneren Raths perosnen

- 1) H[err] Jan Moller primátor
- 2) Pavel Špinka
- 3) Lambert du Mont
- 4) Kašpar Neuburský
- 5) Valentin Schmidt
- 6) Vavřinec Paulin
- 7) Jiří Greinar
- 8) Řehoř Břečka
- 9) Mikoláš Michálek
- 10) Ondřej Churan
- 11) Jiří Chrášťanský
- 12) Melichar Lešetický

Euseres Raths Personen

- 1) H[err] Mikoláš Moučka gemein eltister
- 2) Jiří Šviha
- 3) Jeremiáš Vaněk
- 4) Ondřej Fendholz
- 5) Jan Neuhauser
- 6) Jan Peier
- 7) Václav Kuliš
- 8) Václav Pobřísl
- 9) Sebastian Schmidt
- 10) František Křesťánek
- 11) Jiří Lešetický
- 12) Antonín Mokrý

Statt Richter H[err] Řehoř Pfeffer

Geschehen Statt Nettolitz den 22. Decembris A[nno] 1700.

---

¹²⁷ SOA Třeboň, VS Netolic, inv. č. 257, sign. V AS 2.

Příloha č. 30: Na odúmrt' Confirmatio.

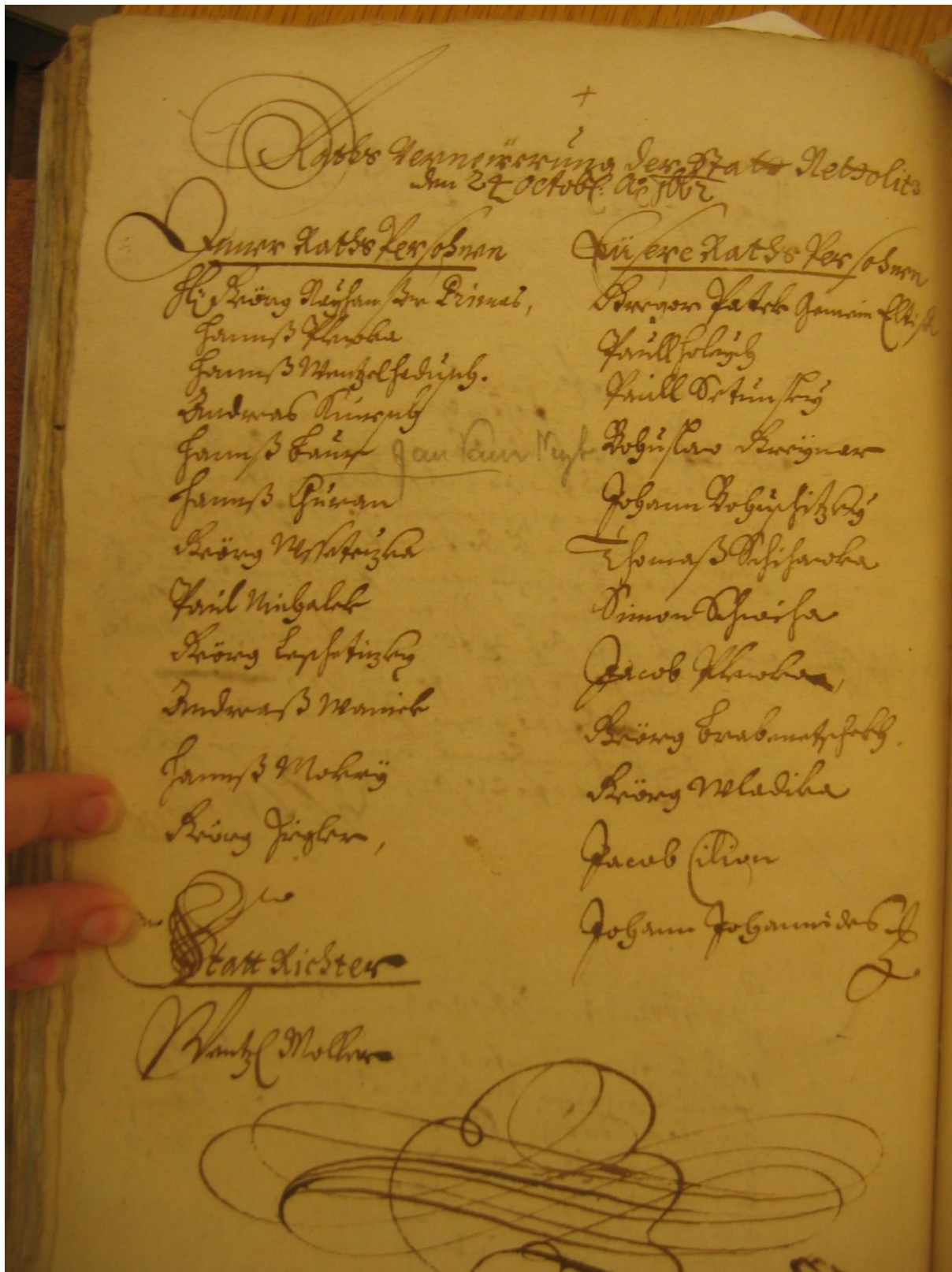
Na odúmrt' Confirmatio.

My Vilém z Rožmberka, správce a vladař dvora rožmberského, nejvyšší purkmistr pražský, jménem naším i také pana Petra Voka, bratra našeho nejmilejšího i všechněch dědicův a budoucích našich vyznáváme tímto listem obecně přede všemi kdežkoli čten nebo čtoucí slyšán bude, že jsou před vstoupili před nás moudří a opatrní purkmistr a konšelé i na místě vší obce města našeho Netolic poddaní, věrný naši milý a prositi jsou nás pokorně abychom obtížení odúmrti z nich sňaly a je v tom obdařiti a osvoboditi ráčili. I známe, na všemi jich prosbu pokornou i také slušnou a před očima majíce také žádost, aby v časech budoucích, v časné živnosti a ve statku skrze takové obdaření a osvobození tím lépe a více rozmnožení byly a nám a budoucím našim, v potřebách našich dostatečněji posluhovati a hoditi se mohli. I také, aby přátelé jedni po druhých nedělány po příbuzenství na panství našem v témž městě Netolicích užívali s dobrým a věčným rozmyslem s radou našich věrných milých v jich prosbě své je uslyšeli. Majíce toho plnou moc a svobodu jakož to mocný správce a vladař domu rožmberského a pan téhož města Netolic zvláštní milosti takové obtížení od umrti a nezvoli, v kteréž jsou obeznali z nich jsme sňaly a snímáme a je, i všechny jich dědice a budoucí, obojího pohlaví, v městě našem napřed psaném obývající i takového odúmrtního obtížení vysvobodili jsme a mocí listu tohoto osvobozujem, obdařujem a tuto milost činíme. Na takový ovšem způsob, aby všichni obyvatelé téhož města našeho Netolic, obojího pohlaví, všecken svůj statek a zboží mohovitý i nemohovitý, kterýmž by jmény mohlo jmenováno bejti, kteréž mají, aneb mítí by mohli, svobodně prodati dáti, odkázati o něm kšaftovati všecken pos[po]lu nebo rozdílně a to za zdravého života, neb na smrtelné posteli komuž by a kdo by kolivěk chtěli. Pakli by, kdo o svém statku žádného zřízení, neb kšaftu učiniti nechtěl nebo zanedbal, a neb skrze náhlost smrti z tohoto světa dopuštěními božími bez kšaftu sešel a děti buď mužského neb ženského pohlaví po sobě pozůstavil, kteříž by jinde kdekolivěk, kromě města Našeho Netolic obydlí své měli a chtěli by s jinými dětmi, co už by, kteří v tu v Netolicích pozůstaly toho statku otce svého požívati, tehdy se do Netolic, města našeho přibrati a tu předkem osaditi a tak potom podle práva města toho statku užítí a s ním ostatí mají. Pakli by žádných dětí po sobě nepozůstavil, tehdy takový statek všecken mohovitý i nemohovitý, aby připadl na nejbližšího přítele jeho přirozeného, kterýž by s městem [...] a [...] trpěl. Pakli by tu žádného přítele přirozeného nebylo a neb byl li by kde jinde bližší přirozený přítel po krvi a chtěl toho statku dle příbuznosti krve, před těmi, kteří by tu v Netolicích městě našem byly užítí, tehdy se nejprve do Netolic přibrati a tu osaditi, a tak potom toho statku právem přirozeným nápadem užítí a s ním tu ostatí má, bez naší i všech

dědicův a budoucích všech překážky, však kteraké, neb již po tento den od datum listu tohoto dále úředně odúmrt' z vrchu psaného města na věčnost nemá brána býti. Kromě toliko, jestliže by se přihodilo, že by kdo umřel bez kšaftu ani žádných přátel po něm nikdyž nebylo, tehdy, aby takový statek po něm pozůstalý na potřebu vychování lidí chudých ve špitále tu v Netolicích, a nebo na opravu téhož špitála. Ku polehčení jeho duši obrácen byl, než kde jí jsou dvorové a mlejny viné. Před městem svrchu psané osvobození přijati nejsou, ale v takový povaze zůstaví, jakož jsou, byly od starodávna. Chtíce tomu konečně, aby při též milosti a obdaření svrchu psaní obyvatelé města našeho Netolic od nás, pana bratra našeho i všech budoucích našich dědicův i jednoho každého bez přerušení zachování byly, nyní i na časy budoucí věčné. Tomu na svědomí a potvrzení toho všeho pečeť naši jistým naším vědomím, vlastní svou rukou se podepsavše. Poručili jsme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Hradě pražském, v úterý, den svatého Havla, léta páně patnáctistého sedmdesátého šestého Vilém z Rožmberka ruku

Příloha č. 32: Fotografická příloha seznamu radních po obnovení rady 24. října 1662 v německém jazyce¹²⁹

¹²⁹ SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 178, sign. II 168.

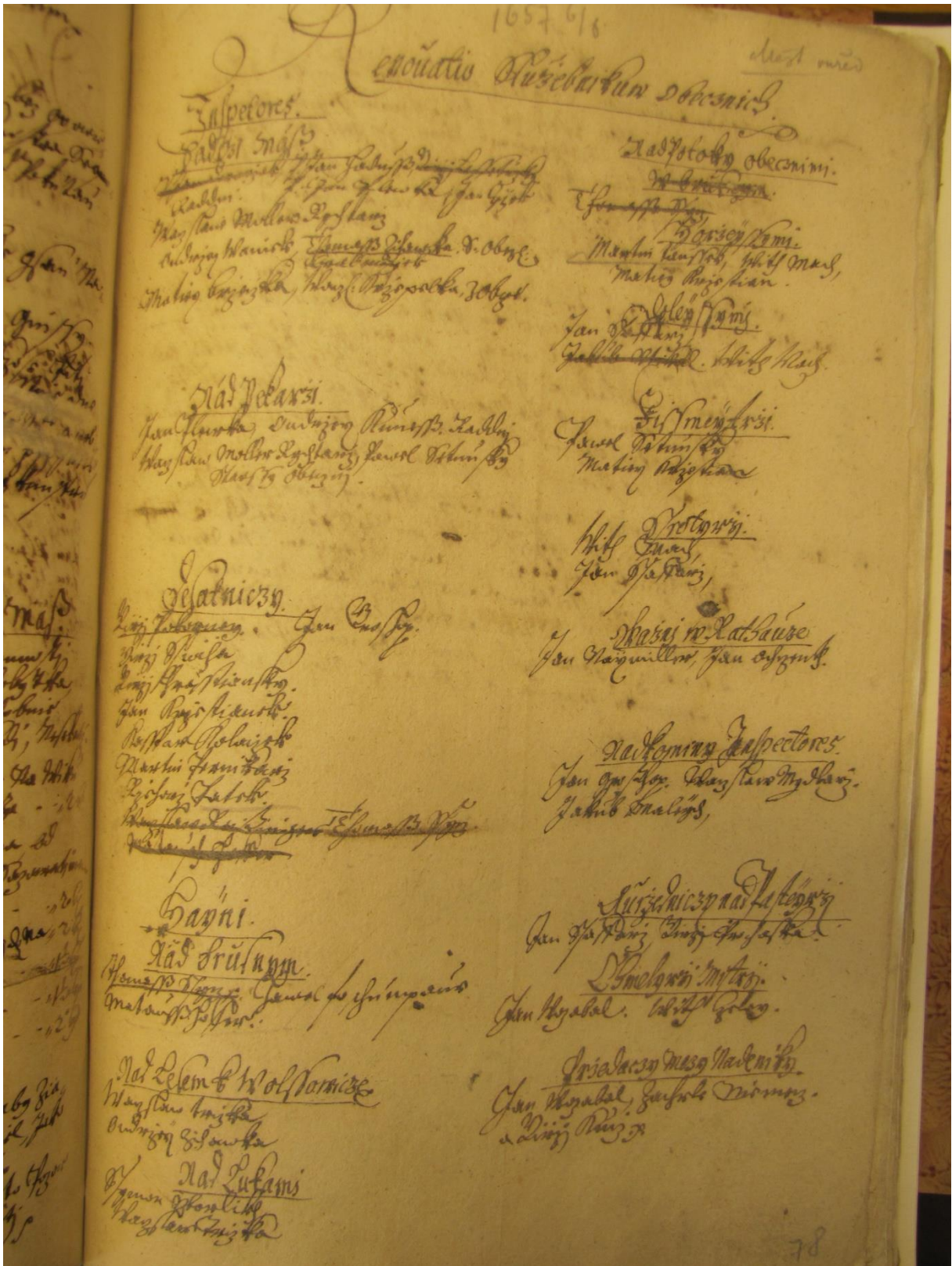

1657¹³¹

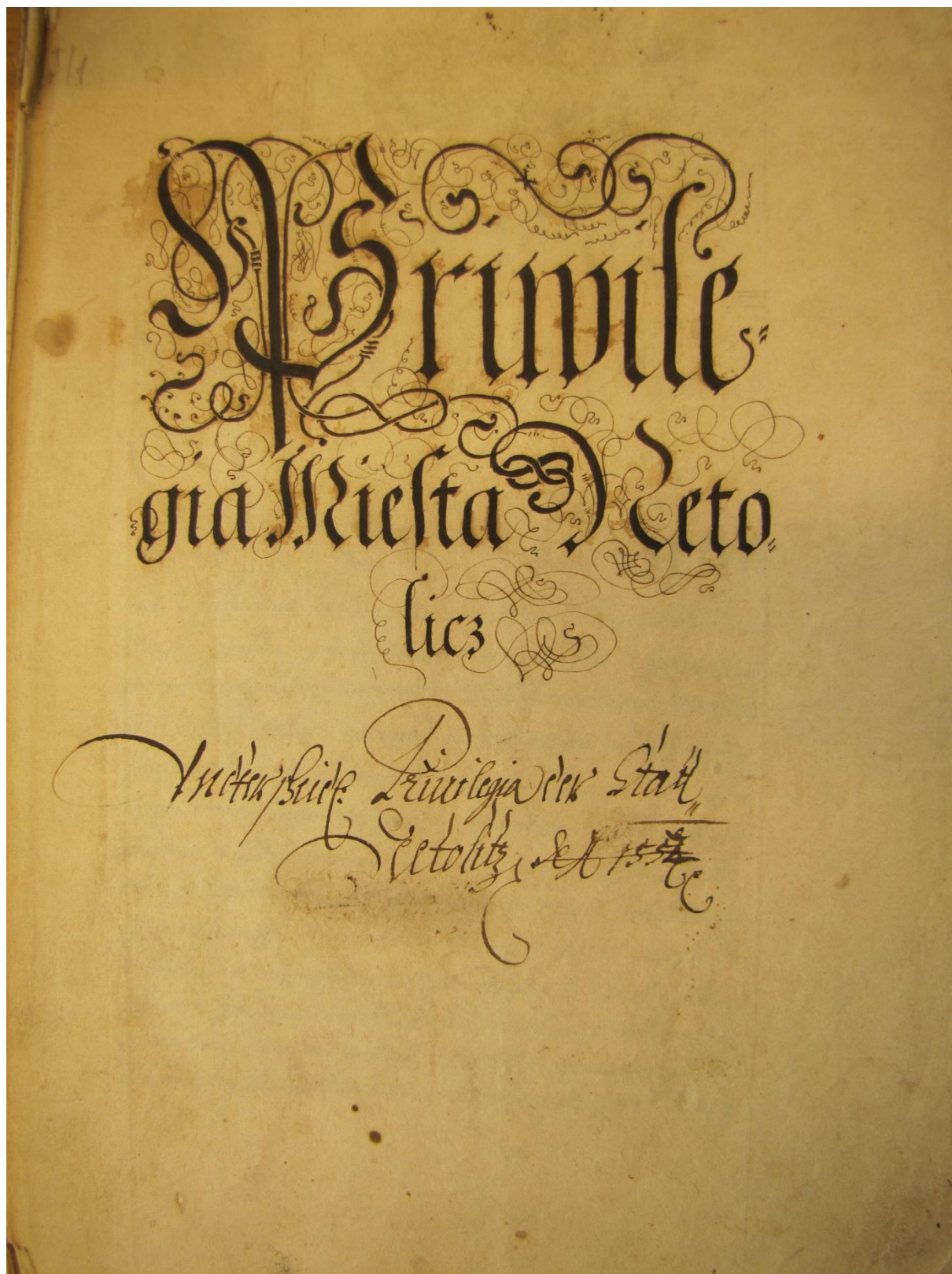
Příloha č. 34: Fotografická příloha seznamu pomocných úředníků po obnovení roku 1657¹³¹

¹³¹ SOkA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 177, sign. II 167.

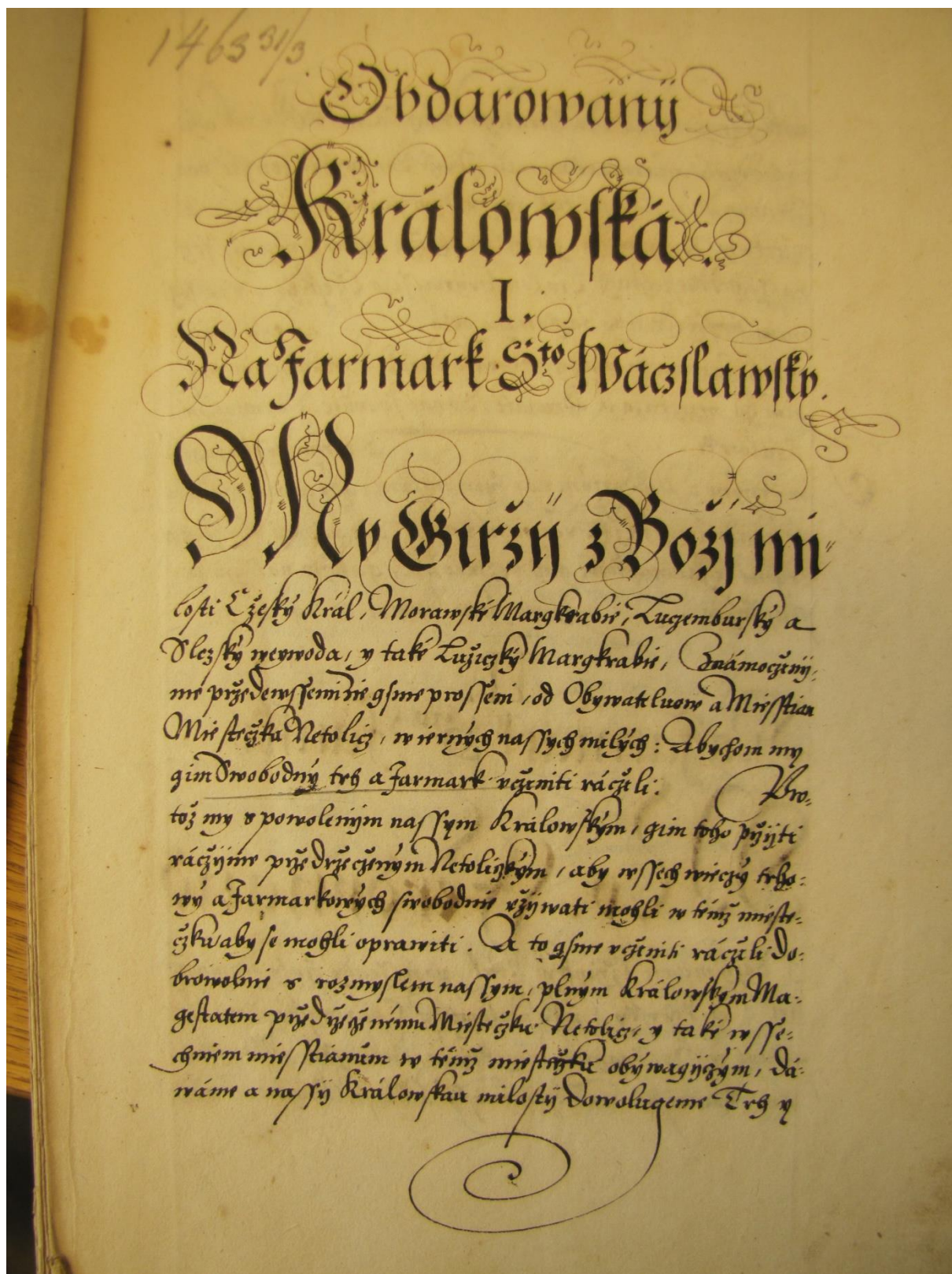
Příloha č. 35: Fotografická příloha dvou úvodních stran privilegií vydaných městu Netolice¹³²

¹³² SOKA Prachatice, AM Netolic, inv. č. 611, sign. I Č a, kart. 11.

Příloha č. 36: Fotografická příloha dvou úvodních stran privilegií vydaných městu Netolice

Příloha č. 37: Netolická městská pečeť.

